

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.2 Proposicions de llei qualificada

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 1 de setembre del 2021, ha examinat el document que li han tramès els M. I. Srs. Carles Enseñat Reig, president del Grup Parlamentari Demòcrata, Ferran Costa Marimon, president del Grup Parlamentari Liberal i Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, president del Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, registrat en data 15 de juliol del 2021, sota el títol **Proposició de llei qualificada de protecció civil**, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit sota la qualificació de Proposició de llei qualificada.

2. D'acord amb l'article 103.2, ordenar la seva publicació, i remetre-la al Govern perquè, en el termini de quinze dies, manifesti el seu criteri. El Govern haurà d'evacuar el seu informe per tot el dia 23 de setembre del 2021, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 1 de setembre del 2021

Roser Suñé Pascuet
Síndica General

Proposició de llei qualificada de protecció civil

Índex

Exposició de motius

Títol primer. *Disposicions generals*

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació de la Llei*

Article 2. *Definicions*

Article 3. *Finalitats*

Article 4. *Principis*

Article 5. *Mesures de garantia de la seguretat de la població*

Article 6. *Emblema*

Títol segon. *Drets i deures. Voluntariat de protecció civil. Mitjans de comunicació*

Capítol primer. *Drets i deures*

Article 7. *Drets*

Article 8. *Deures generals*

Article 9. *Deures específics*

Capítol segon. *Voluntariat de protecció civil*

Article 10. *Voluntariat de protecció civil*

Article 11. *Grup d'Intervenció i Suport de l'Administració Pública*

Article 12. *Actuació*

Article 13. *Foment*

Article 14. *Formació*

Article 15. *Assegurança*

Capítol tercer. *Mitjans de comunicació*

Article 16. *Mitjans de comunicació*

Títol tercer. *Centres docents. Campanyes de sensibilització*

Capítol primer. *Centres docents*

Article 17. *Formació en centres docents*

Article 18. *Capacitació i mitjans*

Capítol segon. *Campanyes de sensibilització*

Article 19. *Programes d'informació*

Article 20. *Difusió de la informació*

Títol quart. *Emergències ordinàries*

Capítol primer. *Definició i disposicions generals*

Article 21. *Definició*

Article 22. *Disposicions generals*

Capítol segon. *Deures de col·laboració*

Article 23. *Deures de col·laboració*

Títol cinquè. *Emergències no ordinàries. Actuacions en matèria de protecció civil*

Capítol primer. *Definició i actuacions bàsiques*

Article 24. *Definició*

Article 25. *Actuacions bàsiques*

Capítol segon. *Previsió i prevenció*

Article 26. *Previsió*

Article 27. *Prevenció*

Capítol tercer. *Planificació*

Secció primera. *Disposicions generals*

Article 28. *Plans de protecció civil*

Article 29. *Contingut comú dels plans territorials, especials i específics*

Secció segona. *Plans territorials*

Article 30. *Plans territorials*

Article 31. *Pla territorial nacional de protecció civil*

Article 32. *Plans territorials comunals de protecció civil*

Secció tercera. *Plans especials i plans específics*

- Article 33. *Plans especials*
- Article 34. *Plans específics*
- Secció quarta. *Plans de continuïtat de serveis públics i d'altres serveis crítics o essencials per a la comunitat*
- Article 35. *Definició i contingut*
- Article 36. *Entitats, organismes i empreses obligats*
- Secció cinquena. *Plans d'autoprotecció*
- Article 37. *Definició i contingut*
- Article 38. *Elaboració, implantació, modificació i revisió*
- Secció sisena. *Plans o programes per a activitats o esdeveniments determinats*
- Article 39. *Plans o programes per a activitats o esdeveniments determinats*
- Capítol quart. *Intervenció*
- Secció primera. *Plans territorials, especials i específics*
- Article 40. *Activació*
- Article 41. *Nivells d'actuació*
- Article 42. *Concepte i atribucions del comandament únic*
- Article 43. *Funcions del comandament únic*
- Article 44. *Mesures d'emergència*
- Article 45. *Mobilització de recursos*
- Article 46. *Serveis*
- Article 47. *Desactivació*
- Article 48. *Emergència catastròfica*
- Secció segona. *Plans d'autoprotecció*
- Article 49. *Activació, desenvolupament i desactivació*
- Secció tercera. *Plans o programes per a activitats o esdeveniments determinats*
- Article 50. *Activació, desenvolupament i desactivació*
- Capítol cinquè. *Recuperació i retorn a la normalitat*
- Article 51. *Accions de recuperació i retorn a la normalitat*
- Capítol sisè. *Informació*
- Article 52. *Informació*
- Capítol setè. *Formació*
- Article 53. *Personal dels serveis públics i d'autoprotecció i persones voluntàries*
- Article 54. *Sometent*
- Títol sisè. *Organització competencial*
- Capítol primer. *Govern*
- Article 55. *Govern*
- Article 56. *Ministeris*
- Article 57. *Ministeri i ministre competents en matèria d'interior*
- Article 58. *Departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències*
- Article 59. *Director del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències*
- Capítol segon. *Comuns*
- Article 60. *Comuns*
- Article 61. *Cònsols*
- Article 62. *Sometent, capità i deseners*
- Capítol tercer. *Comissió Nacional de Protecció Civil*
- Article 63. *Naturalesa i funcions*
- Article 64. *Composició*
- Article 65. *Funcionament*
- Capítol quart. *Inspecció*
- Article 66. *Inspecció*
- Títol setè. *Relacions interadministratives*
- Article 67. *Deure de col·laboració*
- Article 68. *Intercanvi d'informació*
- Article 69. *Assistència i auxili*
- Article 70. *Substitució*
- Títol vuitè. *Atenció i gestió de les emergències*
- Capítol primer. *Sistema públic d'atenció d'emergències*
- Article 71. *Sistema públic d'atenció d'emergències*
- Article 72. *Col·laboració en la gestió d'emergències*
- Capítol segon. *Servei d'atenció de trucades d'emergència*
- Article 73. *Servei d'atenció de trucades d'emergència*
- Capítol tercer. *Centre Nacional d'Emergències*
- Article 74. *Centre Nacional d'Emergències*
- Article 75. *Funcions*
- Article 76. *Protocols operatius nacionals*
- Article 77. *Direcció operativa*
- Capítol quart. *Centres comunals d'emergències*
- Article 78. *Centres comunals d'emergències*
- Article 79. *Protocols operatius comunals*
- Títol novè. *Distincions i honors*
- Article 80. *Distincions i honors*
- Títol desè. *Finançament*
- Article 81. *Finançament*
- Article 82. *Repercussió de costos i despeses*
- Títol onzè. *Règim de responsabilitat*
- Article 83. *Disposició general*
- Article 84. *Òrgans competents*
- Article 85. *Infraccions molt greus*
- Article 86. *Infraccions greus*
- Article 87. *Infraccions lleus*

Article 88. *Responsabilitat en relació amb el servei d'atenció de trucades d'emergència*

Article 89. *Prescripció de les infraccions*

Article 90. *Sancions*

Article 91. *Graduació de les sancions*

Article 92. *Prescripció de les sancions*

Disposició derogatòria

Disposició final primera. *Registre de plans de protecció civil*

Disposició final segona. *Pla territorial nacional de protecció civil i Mapa de Riscos*

Disposició final tercera. *Plans territorials comunals de protecció civil*

Disposició final quarta. *Plans especials*

Disposició final cinquena. *Plans de continuïtat de serveis públics i d'altres serveis crítics o essencials per a la comunitat*

Disposició final sisena. *Plans d'autoprotecció*

Disposició final setena. *Comissió Nacional de Protecció Civil*

Disposició final vuitena. *Sometent*

Disposició final novena. *Grup d'Intervenció i Suport de Protecció Civil*

Disposició final desena. *Servei d'atenció de trucades d'emergència*

Disposició final onzena. *Centre Nacional d'Emergències*

Disposició final dotzena. *Desenvolupament normatiu*

Disposició final tretzena. *Entrada en vigor*

Exposició de motius

I. Els serveis establerts en l'àmbit local per a la prevenció i l'extinció d'incendis, el dret internacional humanitari modern i la defensa passiva sorgida entre les dues guerres mundials per a la protecció enfront de les noves armes aèries constitueixen els antecedents de la legislació sobre protecció civil i gestió d'emergències. La confluència de tot plegat dona lloc a un sistema d'atenció de riscos que evoluciona de les mesures de simple reacció davant els sinistres a les mesures de prevenció i planificació de les intervencions en les situacions de risc greu, catàstrofe o calamitat pública, cosa que acaba configurant un servei públic autèntic.

Abans del segle XIX es poden trobar algunes disposicions normatives que pretenen donar resposta als accidents i les catàstrofes, així com establir mesures de protecció de les víctimes. Però, en qualsevol cas, es tracta de previsions aïllades i

limitades que no configuren una acció pública organitzada ni institucions especialitzades com les que avui coneixem. En la societat preindustrial, els riscos catastròfics eren més escassos i s'hi feia front des d'una perspectiva fatalista, en considerar que les catàstrofes que provenien de les guerres o de les forces de la naturalesa eren inevitables, i, per tant, s'improvisava i s'adoptaven mesures només pal·liatives i de reacció, una vegada produïts els danys.

En aquest sentit és ben gràfica la màxima 40 del Manual Digest, escrit el 1748 per Antoni Fiter i Rossell, quan diu literalment que *en temps calamitosos de guerres i tribulacions, sufrirlas ab resignació y abaxar lo cap, a fi de poderlo tornar a alsar despues de finidas*. I continua la màxima esmentada amb el comentari següent: *Es la guerra com una gran crescuda ó avinguda de riu, molt furiosa; que es lo que passa en esta? Se encontraran en la vora ó marges del riu alguns arbres y alguns junchs; los arbres vanitosos de sa fortaleza, rael, poder y pompositat no volen doblarse al agua, antes bé impedeixen lo curs de la agua y avinguda, lo que succeeix és que la agua los arrenca de soca rael i sels en arrossega, de manera que de ells non queda raça ni señal, ó sols ne quedan los trossos y debrissos. Al contrari los junchs, com si coneixien la gran fúria de la avinguda se doblan y rendeixen y abaixan lo cap; passa la agua sens violència especial, no trobant en ells resistència y per assó no fa cabal y passada que ha la fúria de la avinguda tornan a alsarse com de antes, y quedan be. Valga aquest símil ó exemple en coment de la predita màxima*.

D'aquesta visió de fatalitat, se'n va separar ben aviat, a Andorra i arreu, el risc d'incendis, que va ser un dels primers riscos que es van començar a considerar com a previsibles, i al qual consegüentment la normativa i el costum van prestar atenció. Ja ben avançat el segle XIX, es prioritzava l'autoprotecció i l'auxili voluntari i solidari dels veïns, complementats en algunes ocasions per les mesures de les autoritats locals. Posteriorment, es van adoptar mesures més directes contra els incendis urbans, a través de l'assegurament privat, de forma que les societats mútues contra incendis van crear serveis d'extinció propis i rudimentaris.

Així ho recull Jean-Auguste Brutaills, qui va ser jutge del Tribunal Superior del copríncep francès, en la primera edició de l'obra *La Coutume d'Andorre*, escrita a París l'any 1904. Brutaills indica que, tal com succeeix en totes les poblacions amb una naturalesa ingrata, la solidaritat es troba ben assentada entre els andorrans i ha donat lloc al naixement de societats d'assegurament mutu contra incendis i també de socors mutus. Aquestes societats estan generalment obertes als habitants d'un poble i, en cas de sinistre, cadascú paga per indemnitzar el propietari a prorrata de la quantitat per la qual està assegurat.

En el mateix sentit, el secretari del Consell General Bonaventura Riberaygua Argelich, en la seva obra *Les Valls d'Andorra*, escrita l'any 1946, relaciona, entre les competències atribuïdes al Consell de Comú sobre la base del contingut del Manual Digest, el Politar Andorrà, el costum i els decrets i la normativa restant llavors vigent, les competències de tenir cura de la beneficència i la sanitat, així com la prevenció d'infeccions i epidèmies a través de la Junta de Sanitat, presidida pel cònsol major.

II. El dret internacional humanitari modern neix durant el segle XIX per protegir les persones de les conseqüències de la guerra i per alleujar el sofriment de les víctimes. Concretament neix l'any 1863 amb la creació del Comitè Internacional de Socors als Militars Ferits, esdevingut posteriorment el Comitè Internacional de la Creu Roja, amb la signatura l'any següent del Conveni de Ginebra per part de dotze països -conveni relatiu a la neutralització dels soldats ferits i del personal encarregat de socórrer-los. Així, a partir d'aquí es van anar creant societats nacionals a Europa, servides per voluntaris, sota l'emblema de la Creu Roja.

La mateixa preocupació per la gran quantitat de víctimes i pels danys greus que provoquen les guerres i la utilització de les armes modernes, sobretot en el camp de l'aviació, s'estén a partir del segle XX a la normativa interna dels països, que pretén protegir la població civil i els béns. Neix així el concepte de *defensa passiva* o *defensa civil*, amb la finalitat de preparar aquesta població en les tècniques necessàries de protecció antiaèria i garantir-ne la seguretat durant els bombardeigs, així com crear un sistema d'alerta per prevenir amb antelació suficient els atacs enemics i protegir els edificis i els béns tot pal·liant els efectes dels atacs.

De fet, el terme *protecció civil* neix el 12 d'agost de 1949, en virtut dels Convenis de Ginebra relatius a la protecció de les víctimes dels conflictes armats internacionals, on es defineix com el compliment d'algunes o de totes les tasques humanitàries que s'hi mencionen, destinades a protegir la població contra els perills de les hostilitats i les catàstrofes, a ajudar-la a recuperar-se dels seus efectes immediats i a facilitar les condicions necessàries per a la supervivència. També es fa esment del postulat bàsic de la protecció civil com la salvaguarda de la vida de les persones, dels seus béns i de l'entorn. L'article 66 del Protocol addicional I dels convenis esmentats, del 8 de juny del 1977, adopta com a emblema o signe distintiu internacional de la protecció civil un triangle equilàter blau sobre fons de color taronja, que ha de ser utilitzat únicament pels organismes de protecció civil, el seu personal, els seus edificis i material, i per a la protecció dels refugis civils.

A partir d'aquesta primera definició, la doble arrel del concepte de la protecció civil ('protecció de la població civil en temps de guerra' i 'gestió de les catàstrofes') s'ha anat manifestant al llarg dels anys en diferents iniciatives internacionals. La Declaració de Rio sobre el medi ambient i el desenvolupament del 1992 estableix en el principi 18 que els estats han de notificar immediatament als altres estats els desastres naturals o les altres situacions d'emergència que puguin produir efectes nocius immediats en el medi ambient d'aquests estats, i que la comunitat internacional ha de fer tot el possible per ajudar els estats que en resultin afectats.

La creació de l'Organització Internacional de Defensa Civil (ICDO), constituïda formalment a Mònaco el 17 d'octubre del 1966 com una organització intergovernamental, es vincula a la protecció de la població en temps de guerra i, en conseqüència, al desenvolupament del dret internacional humanitari. Aquesta organització ha elaborat documents importants, com ara els "Fonaments elementals de protecció civil", en què es posa en relleu la doble faceta del concepte de protecció civil, com a protecció i assistència alhora, i el seu caràcter de servei públic; també s'hi subratlla el caràcter multiforme i multisectorial de les estructures nacionals de protecció civil, que són, abans que res, un instrument de coordinació.

D'altra banda, l'Organització de les Nacions Unides (ONU) ha realitzat una important tasca per prevenir les catàstrofes naturals. Així, a mitjans del Decenni Internacional per a la Reducció dels Desastres Naturals (1990-2000), proclamat per la Resolució 44/236 de l'Assemblea General de les Nacions Unides, es va celebrar al maig del 1994 a Yokohama, al Japó, la Conferència Mundial sobre la Reducció dels Desastres Naturals. En va resultar una Estratègia Internacional per a la Reducció dels Desastres (*International Strategy for Disaster Reduction*, ISDR) que insta a la posada en pràctica d'un pla d'acció que consisteix en mesures concretes que s'han d'aplicar en els àmbits internacional, nacional i regional. A més, al desembre del 1999 es va crear l'Estratègia Internacional de les Nacions Unides per a la Reducció de desastres (*United Nations International Strategy for Disaster Reduction*, UNISDR), que té com a funció fonamental assegurar la reducció del risc de desastres (RRD).

La Resolució 55/2 de l'Assemblea General de les Nacions Unides, coneguda com a "Declaració del Mil·lenni", va introduir entre els seus objectius intensificar la cooperació per reduir el nombre i els efectes dels desastres naturals i dels desastres provocats per l'home.

El Marc d'Acció per a l'aplicació de l'Estratègia Internacional per a la Reducció de Desastres, aprovat al juny del 2001, descriu els acords institucionals per a la seva aplicació i els principals conceptes relacionats amb la reducció dels desastres (perills naturals, vulnerabilitat i riscos). La Conferència Mundial sobre la Reducció dels Desastres, en la novena sessió plenària celebrada a Kobe (Hyogo), al Japó, al gener del 2005, va aprovar el Marc d'Acció de Hyogo, intitulat "Marc d'Acció de Hyogo per a 2005-2015: augment de la resiliència de les nacions i de les comunitats davant els desastres", que abasta els desastres causats per amenaces d'origen natural i els desastres i riscos ambientals i tecnològics connexos, amb un enfocament integral de la qüestió, que inclou la capacitat de les persones per sobreposar-se als traumes i els períodes de dolor emocional.

Amb posterioritat al desenvolupament del Marc d'Acció de Hyogo per a 2005-2015, va tenir lloc la Tercera Conferència Mundial de les Nacions Unides sobre la Reducció del Risc de Desastres, al març del 2015 a Sendai, al Japó. Aquesta conferència va tenir com a resultat una nova agenda de desenvolupament post-2015, que consisteix en el "Marc de Sendai per a la Reducció del Risc de Desastres per a 2015-2030: reducció de riscos de catàstrofes".

III. La protecció civil també és una matèria incorporada a les activitats atribuïdes a la Unió Europea en virtut del Tractat de la Unió Europea o Tractat de Maastricht del 1992. Les diferents iniciatives en aquest àmbit han fructificat, entre d'altres, en tres mecanismes o instruments a través dels quals s'han marcat objectius en matèria de prevenció, formació i intervenció. Concretament, es pot citar el programa aprovat per la Decisió 847/1999/CE, del 9 de desembre, per la qual s'estableix un programa d'acció comunitària en l'àmbit de la protecció civil, posteriorment perllongat per la Decisió 2005/12/CE; el mecanisme comunitari en matèria de protecció civil, regulat per la Decisió 2007/779/CE/Euratom del Consell, del 8 de novembre, i l'instrument de finançament comunitari en matèria de protecció civil, regulat per la Decisió 2007/162/CE/Euratom del Consell.

Mitjançant la Decisió 1991/396/CEE del Consell, del 29 de juliol, es va disposar la creació d'un número de telèfon d'emergència únic europeu, el número 112. La Decisió obligava els estats membres a introduir, abans de la fi del 1992, el número esmentat a les xarxes telefòniques públiques, a les futures xarxes digitals de serveis integrats i als serveis públics mòbils, tot garantint que les trucades rebessin la resposta i l'atenció apropiades.

Altres disposicions rellevants en la matèria que es poden citar són la Directiva 1982/501/CEE del

Consell, del 24 de juny, relativa als riscos d'accidents greus en determinades activitats industrials, coneguda com a "Directiva Seveso"; la Directiva 2007/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 23 d'octubre, relativa a l'avaluació i la gestió dels riscos d'inundació; la Comunicació de la Comissió al Consell i al Parlament Europeu, del 28 de novembre del 2001, de protecció civil sobre l'estat d'alerta preventiva davant possibles emergències (COM(2001)707 final), i les directives sobre transport de mercaderies perilloses per carretera.

IV. Un cop superada la visió inicial fatalista de les catàstrofes a què s'ha fet referència anteriorment, la protecció civil es configura avui dia com una funció dels poders públics, és a dir, un servei, en l'accepció àmplia d'aquesta expressió, que té per objecte la protecció física de les persones i els béns en situacions d'emergència que posin en perill la seva integritat, independentment que la causa sigui les catàstrofes naturals o les accions d'origen humà, i sense que calgui la declaració formal d'excepcionalitat, a saber, els estats d'alarma o excepció.

No obstant això, també és cert que l'organització de la protecció civil no pot pretendre crear *ex novo* uns serveis específics, suplantar o exercir directament els serveis públics que hi puguin tenir relació o, fins i tot, disposar directament dels mitjans necessaris amb aquesta finalitat. La protecció civil ha d'actuar a través de procediments d'ordenació, planificació, coordinació i direcció dels diferents serveis públics existents relacionats amb l'emergència a la qual es tracti de fer front.

Des d'una perspectiva instrumental, la protecció civil consisteix en la mobilització coordinada dels mitjans de les diferents organitzacions públiques i privades que poden contribuir a controlar la situació. És doncs, en substància, una competència de coordinació de mitjans humans i materials amb una doble projecció: horitzontal, sobre els serveis sectorials implicats, i vertical, sobre els diferents nivells administratius. Avui dia pràcticament tots els estats s'han dotat de lleis relatives a la protecció civil.

V. Al Principat d'Andorra també s'ha fet palesa la necessitat de regular d'una forma sistemàtica la protecció civil. Així, després de la creació de la Comissió de Seguretat durant l'abril del 1979 i arran dels aiguats del 1982, el Consell General, en la sessió del 20 de novembre del 1984, va aprovar la Llei sobre la protecció civil, que, segons indica l'exposició de motius, es va promoure en no poder continuar confiant únicament en els mitjans reduïts de què disposaven els poders públics i en la contribució dels particulars moguts pel sentiment de solidaritat i d'ajuda mútua.

Tot partint de la missió de l'Estat d'assegurar la protecció contra les catàstrofes, els cataclismes, les calamitats públiques, els accidents i tota mena de sinistres com ara les inundacions o els incendis, tant naturals com deguts a l'acció de l'home, la Llei estructura la protecció civil, n'organitza el funcionament, en coordina les tasques i harmonitza els esforços dels diferents serveis de l'Administració pública entre ells, i entre aquests i els ciutadans.

El Comú d'Ordino va impugnar aquesta Llei mitjançant el recurs de queixa vigent en aquell moment i va adduir el menyscapse de les competències comunals i la manca de participació dels comuns en la preparació de la norma. En virtut del Decret del 13 de febrer del 1988, els delegats permanents van efectuar determinades recomanacions al Consell General perquè revisés la Llei d'acord amb les consideracions que es relacionaven en la motivació de la decisió, la qual mentrestant tenia el valor d'interpretació autèntica de la norma legal.

Aquesta revisió no es va portar mai a terme i la Llei va caure en desús, la qual cosa també va esdevenir amb el Decret sobre el Sometent, del 23 d'octubre del 1984, que els veguers van aprovar un mes abans de l'aprovació de la Llei sobre la protecció civil, per anticipar-s'hi, arran del desacord que el Consell General i els comuns van expressar.

Així, la protecció civil i la gestió d'emergències estan regulades actualment per la via reglamentària, mitjançant el Decret, del 7 de novembre del 2007, de creació del Departament de Protecció Civil i Gestió d'Emergències, l'article 5 del qual es va modificar el 14 d'abril del 2010. Aquest Departament està adscrit orgànicament, funcionalment i pressupostàriament al ministeri que té atribuïdes les competències d'interior i la seva missió consisteix fonamentalment a garantir la seguretat civil i vetllar pel compliment de la normativa vigent en matèria d'emergències, protecció civil i totes les altres normes que es refereixen a l'acció en situacions d'emergència excepcionals que requereixen la coordinació de tots els mitjans materials i humans posats a la disposició de la protecció civil. El Decret, del 5 de juny del 2019, d'estructuració del Ministeri de Justícia i Interior adscriu a la Secretaria d'Estat de Justícia i Interior el Departament de Protecció Civil i Gestió d'Emergències, que integra dins dels seus àmbits organitzatius l'Àrea d'Implantació i Planificació, l'Àrea de Coordinació i Gestió d'Emergències i els Serveis Generals, Administratius i Pressupostaris.

La Llei 90/2010, del 16 de desembre, del voluntariat d'Andorra, que s'inspira en els drets i deures establerts genèricament a la Carta social europea i a les recomanacions del Consell d'Europa i el Parlament

Europeu sobre el voluntariat, així com a la Declaració universal sobre el voluntariat i a la Carta europea per als voluntaris proposada per *Volonteurope*, també té incidència en l'àmbit de la protecció civil. La solidaritat, l'altruisme i el compromís social, com a virtuts que han estat presents de forma constant en la història de la humanitat, constitueixen també valors i principis en els que s'inspira fortament l'acció de la protecció civil.

Finalment, en l'àmbit de la gestió d'emergències i la protecció civil, el 17 de març del 2014 Andorra va signar amb França l'Acord relatiu a la cooperació tècnica i l'assistència mútua en matèria de protecció civil i a la integració dels equips de socors andorrans en els equips de socors francesos durant les seves intervencions fora del territori francès en cas de catàstrofes naturals o d'accidents tecnològics greus, que fou ratificat pel Consell General el 9 d'octubre del 2014.

VI. La Constitució no menciona específicament la protecció civil, però hi ha diversos articles que hi tenen una relació directa. En primer lloc, l'apartat 3 de l'article 3, segons el qual Andorra incorpora al seu ordenament els principis de dret internacionalment reconeguts, que comprenen els drets a la llibertat i a la seguretat, i l'article 5, segons el qual la Declaració Universal de Drets Humans és vigent a Andorra. En segon lloc, els apartats 1 i 2 de l'article 8, que reconeixen els drets fonamentals a la vida i a la integritat física i moral de les persones. Tot seguit, l'article 38, que disposa que l'Estat pot crear formes de servei cívic per a l'acompliment de finalitats d'interès general. I finalment l'article 42, del qual es desprèn que una llei qualificada ha de regular els estats d'alarma i d'emergència, el primer dels quals pot ser declarat pel Govern en casos de catàstrofes naturals, per un termini de quinze dies i amb la notificació al Consell General, i el segon dels quals pot ser declarat també pel Govern per un termini de trenta dies, amb autorització prèvia del Consell General en els supòsits d'interrupció del funcionament normal de la convivència democràtica, amb el benentès que tota pròrroga d'aquests estats requereix necessàriament l'aprovació del Consell General. En termes constitucionals, únicament l'estat d'alarma té relació directa amb la protecció civil i la gestió d'emergències, atès que pot ser declarat en casos de catàstrofes naturals, mentre que l'estat d'emergència queda reservat per a un altre tipus de situacions relacionades amb l'ordre públic i les alteracions en el funcionament normal de la convivència democràtica.

Malgrat que, com s'ha dit, l'estat d'alarma està vinculat a la protecció civil, el seu règim jurídic no forma part d'aquesta Llei, atès que es va optar per regular conjuntament els estats d'alarma i emergència

en virtut de la Llei 4/2020, del 23 de març, qualificada dels estats d'alarma i emergència.

Cal tenir en compte, a més, que d'acord amb la tradició i per imperatiu constitucional, la regulació de la protecció civil a Andorra ha de prendre en consideració les competències del Govern i dels comuns. L'apartat 1 de l'article 80 de la Constitució disposa que les competències dels comuns han de ser delimitades mitjançant una llei qualificada, almenys en les matèries relacionades en aquest article. I aquesta delimitació es va portar a terme mitjançant la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, del 4 de novembre del 1993, la qual fou parcialment modificada l'any 2017. Segons el bloc de constitucionalitat que conformen la Constitució i la Llei qualificada tot just esmentada, els comuns tenen competència, entre d'altres, en l'establiment d'activitats comercials, industrials i professionals en el terme de la parròquia; la política urbanística; l'administració, aprofitament i gestió dels recursos naturals, com ara tals de boscos, camps de neu i altres; les carreteres secundàries i les vies públiques urbanes; els serveis públics; la convivència ciutadana; el Sometent, i les condicions de circulació de vehicles. Tots aquests són títols competencials que habiliten els comuns en l'àmbit de la protecció civil i la gestió d'emergències.

D'altra banda, cal tenir en compte que el Govern té la competència exclusiva en diverses matèries que constitueixen el límit de les competències dels comuns, com ara la seguretat pública; la declaració de l'estat d'alarma en casos de catàstrofes naturals; la declaració de la situació d'emergència catastròfica quan la situació de risc ho requereixi per la seva extensió o intensitat especials, o quan abasti un possible interès o dimensió nacional o supraparroquial; la negociació i l'establiment de línies de cooperació amb les autoritats responsables de protecció civil dels països estrangers, mitjançant acords administratius o convenis internacionals, i les potestats necessàries per obtenir i salvaguardar la coordinació dels diferents serveis i recursos, i per garantir una direcció i organització unitàries tant pel que fa a les competències de tipus normatiu, tot disposant i instrumentant tècniques de coordinació, com pel que fa a les competències de tipus executiu, tot assumint les instàncies estatals de direcció.

En qualsevol cas, la competència en matèria de protecció civil depèn de la naturalesa de la situació d'emergència i dels recursos i mitjans que cal mobilitzar. Per la mateixa naturalesa de la protecció civil, es produeix en aquesta matèria un retrobament o concurrència de les competències del Govern i dels comuns que la Llei ha de respectar i harmonitzar per assolir un sistema de protecció civil i gestió d'emergències integrat i regit pels principis de

responsabilitat, cooperació, coordinació, complementarietat, subsidiarietat, solidaritat territorial, assistència recíproca, auxili mutu i lleialtat constitucional. Aquest és l'únic marc possible perquè el sistema de protecció civil sigui eficaç i capaç de donar resposta a totes les situacions de risc que es puguin produir en qualsevol part del territori, la qual cosa es pretén resoldre mitjançant aquesta Llei.

VII. Mitjançant aquesta Llei es formula una política pública que desenvolupa les matèries competencials i les activitats administratives relacionades amb la seguretat i la protecció de les persones, els béns i el medi ambient. Aquesta Llei permet una ordenació integral i coherent d'aquestes matèries i activitats, per als ciutadans d'Andorra i per a les persones que ens visiten, d'acord amb les indicacions de les Nacions Unides i basada en l'especificitat i en el coneixement de les peculiaritats del país, com també en la voluntat de prestar més i millors serveis públics tot ajustant-los a un disseny i unes característiques pròpies.

Aquesta Llei s'estructura en noranta-dos articles, una disposició derogatòria i tretze disposicions finals.

El títol primer conté les disposicions generals, i en concret es refereix a les finalitats i els principis d'actuació pública en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, i a l'adopció de mesures per garantir la seguretat de la població.

El títol segon es refereix als drets i deures, generals i específics, dels ciutadans en l'àmbit de la protecció civil i la gestió d'emergències, a la col·laboració ciutadana, al voluntariat de protecció civil i als deures dels mitjans de comunicació en cas d'emergència no ordinària.

El títol tercer és relatiu a la formació i la capacitació en centres docents i a les campanyes de sensibilització en la matèria que ens ocupa.

El títol quart està dedicat a les emergències ordinàries, és a dir, les situacions que no impliquen un risc greu que faci necessària l'adopció de mesures extraordinàries per fer-hi front ni constitueixen una catàstrofe o una calamitat pública, però que requereixen la intervenció dels serveis operatius competents per a la protecció i l'auxili a les persones i els béns.

El títol cinquè regula les emergències no ordinàries, que són, entre altres, les situacions que impliquen un risc greu per a una pluralitat indeterminada de persones i que fan necessària l'adopció de mesures extraordinàries per fer-hi front. Aquestes emergències requereixen la coordinació i el comandament excepcionals dels serveis operatius competents i de les entitats públiques i privades que hagin de col·laborar-hi. En aquest títol s'incideix en les funcions bàsiques de la protecció civil: previsió i prevenció; planificació

a través dels diferents plans territorials nacional o comunals, especials i específics, de continuïtat de serveis públics i d'altres serveis crítics o essencials per a la comunitat, d'autoprotecció o per a activitats o esdeveniments determinats; intervenció, amb l'activació dels diferents plans; recuperació o retorn a la normalitat, i informació i formació.

El títol sisè estableix l'organització competencial entre el Govern i els comuns, amb la Comissió Nacional de Protecció Civil i l'acció inspectora. La Comissió Nacional de Protecció Civil, formada per membres del Govern, dels comuns i persones alienes a aquestes administracions, té especial rellevància en la mesura que constitueix la Plataforma Nacional de l'Estratègia Internacional de les Nacions Unides per a la Reducció de Desastres i és, alhora, l'òrgan col·legiat nacional deliberant, coordinador i homologador en matèria de protecció civil.

El títol setè fa referència a les relacions interadministratives, basades substancialment en els deures de col·laboració, intercanvi d'informació, assistència i auxili, i audiència prèvia, i en les facultats de coordinació i substitució en casos d'inactivitat.

El títol vuitè, relatiu a l'atenció i la gestió de les emergències, regula el sistema públic i la col·laboració en aquestes situacions, el servei nacional d'atenció de trucades d'emergència al número 112, el Centre Nacional d'Emergències i els centres comunals d'emergències.

El títol novè fa referència a les distincions i els honors en matèria de protecció civil, amb la finalitat de reconèixer les persones físiques o jurídiques que es distingeixin en la tasca de protecció, tant en l'aspecte preventiu com en la vessant operativa, de les persones, els béns o el medi ambient.

El títol desè és relatiu al finançament i la repercussió dels costos que hagi suposat la mobilització dels serveis d'intervenció.

El títol onzè tipifica i sanciona les infraccions en matèria de protecció civil i gestió d'emergències distingint entre les que són molt greus, greus i lleus; defineix les competències sancionadores, i es fa ressò especialment de la responsabilitat derivada de trucades indegudes al número de telèfon d'emergències.

La Llei clou amb una disposició que deroga, entre d'altres, el Decret dels veguers sobre el Sometent, del 23 d'octubre del 1984; la Llei sobre protecció civil, aprovada pel Consell General el 20 de novembre del 1984, i les normes reglamentàries aprovades fins ara pel Govern en relació amb el departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

Finalment, les tretze disposicions finals estableixen, entre altres qüestions, els terminis oportuns per

aprovar el Pla territorial nacional de protecció civil i el Mapa de Riscos, els plans territorials comunals de protecció civil, els plans especials, els plans de continuïtat de serveis públics i d'altres serveis crítics o essencials per a la comunitat, i els plans d'autoprotecció; per crear el Registre dels plans esmentats anteriorment, i per constituir o posar en marxa la Comissió Nacional de Protecció Civil, el primer Sometent, el Centre Nacional d'Emergències, el número telefònic nacional d'emergències 112 i el Grup d'Intervenció i Suport de Protecció Civil. També estableixen l'habilitació normativa del Govern i dels comuns per al desenvolupament i l'aplicació de la Llei en l'àmbit de les seves competències respectives, i determinen la data de l'entrada en vigor de la norma.

VIII. Atesa la incidència que aquesta Llei té en la regulació de drets fonamentals continguts en els capítols III i IV del títol I de la Constitució, per raó de la matèria que en fa l'objecte, i tenint en compte ensems que incideix en el repartiment competencial entre el Govern i els comuns, té el caràcter de Llei qualificada.

Títol primer. Disposicions generals

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació de la Llei

1. Aquesta Llei té per objecte regular i ordenar l'acció pública en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, en el marc de les competències que el Govern i els comuns tenen atribuïdes en aquesta matèria.

2. Així mateix, aquesta Llei té per objecte regular els drets i els deures dels ciutadans en les situacions d'emergència no ordinària, i també els drets i els deures dels ciutadans en les fases prèvia i posterior a aquestes situacions.

Article 2. Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Protecció civil: el conjunt o sistema integrat d'accions d'estudi i prevenció de les situacions de risc greu, catàstrofe i calamitat pública, així com les accions de protecció i socors de les persones, els béns públics i privats i el medi ambient en cas que aquestes situacions es produeixin, i que requereixen una planificació prèvia.

b) Emergència: un esdeveniment o accident que sobrevé de forma imprevista i afecta la integritat física de les persones o els béns, de forma col·lectiva o individual, i que en ocasions implica un risc greu que fa necessària l'adopció de mesures extraordinàries per fer-hi front o constitueix una catàstrofe o una calamitat pública.

- c) **Emergència ordinària:** una situació que no implica un risc greu que faci necessària l'adopció de mesures extraordinàries per fer-hi front ni constitueix una catàstrofe o una calamitat pública, però que requereix la intervenció dels serveis operatius competents per a la protecció i l'auxili a les persones i els béns.
- d) **Emergència no ordinària:** una situació que implica un risc greu per a una pluralitat indeterminada de persones i que fa necessària l'adopció de mesures extraordinàries per fer-hi front. També tenen la consideració d'emergència no ordinària les catàstrofes i calamitats públiques, les emergències que ultrapassen els recursos i els mitjans humans i materials dels serveis operatius competents, o en què s'esgotin o sigui previsible l'esgotament dels recursos i mitjans esmentats com a conseqüència de la durada d'una emergència ordinària. La situació d'emergència no ordinària ha de ser declarada per l'autoritat que correspongui, segons es tracti d'una emergència d'àmbit nacional o d'una emergència d'àmbit comunal.
- e) **Catàstrofe:** una pertorbació greu del funcionament de la societat que provoca una afectació real i generalitzada per a la vida o la salut de les persones, per als béns o per al medi ambient, i que té com a origen un accident, un fenomen natural o una activitat humana. Pot tractar-se d'un esdeveniment sobtat o del resultat de processos complexos que es desenvolupen en un període de temps llarg.
- f) **Calamitat pública:** una emergència que produeix moltes víctimes o que afecta moltes persones.
- g) **Perill:** l'eventualitat que es produeixi una situació d'emergència no ordinària, risc greu, catàstrofe o calamitat pública.
- h) **Risc:** qualsevol situació de perill que pugui produir un dany sobre una persona o un bé determinat.
- i) **Vulnerabilitat:** el grau en què les persones o els béns poden ser susceptibles de patir pèrdues, danys, sofriment o la mort, en casos de desastre o sinistre.
- j) **Resiliència:** la capacitat de les persones de sobreposar-se als períodes de dolor emocional i a les situacions adverses. També està relacionada amb la capacitat de les persones o de la comunitat de fer front a les situacions perilloses o nocives, i d'adoptar les mesures adequades per a la protecció pròpia.
- k) **Amenaça:** la situació en què les persones i els béns preservats per la protecció civil estan exposats, en major o menor mesura, a un risc imminent o latent.
- l) **Serveis essencials:** els serveis que són necessaris per al manteniment de les funcions socials bàsiques, com ara la salut, la seguretat, el benestar social i econòmic dels ciutadans o el funcionament eficaç de les institucions de l'Estat i de les administracions públiques.

m) **Planificació:** la previsió i línies d'actuació per fer front a les situacions d'emergència no ordinària que es puguin presentar.

n) **Autoprotecció:** el coneixement i l'aplicació en matèria de protecció civil que té cada persona sobre les formes d'actuació adequades a cada situació d'emergència o risc potencial.

Article 3. Finalitats

Les finalitats de l'acció pública en matèria de protecció civil i gestió d'emergències s'han de dur a terme de manera coordinada amb els serveis i departaments competents, i són les següents:

- a) La identificació, la localització, l'anàlisi i l'avaluació de tot tipus de riscos que es puguin produir en el territori nacional o que, encara que es produeixin fora del territori nacional, puguin repercutir en les persones i els béns que hi són situats.
- b) L'estudi, la promoció i la implantació de mesures i activitats de prevenció adequades, dirigides a disminuir el risc de sinistres i a millorar la gestió d'emergències i la seguretat civil.
- c) La planificació de les respostes en situacions d'emergència no ordinària mitjançant l'elaboració i l'aprovació dels instruments establerts en aquesta Llei, que han de procurar una acció pública coordinada, ràpida i eficaç dels diferents actors de la seguretat civil.
- d) La intervenció immediata en cas de sinistre per anul·lar les seves causes, corregir i minimitzar els seus efectes, tot prestant una atenció especial als socors dels afectats i a la coordinació dels serveis operatius.
- e) El restabliment dels serveis essencials i la recuperació de les zones i els llocs afectats pels sinistres, fins que finalitzi la fase de retorn a la normalitat.
- f) La preparació i la formació continuada del personal relacionat amb les activitats de protecció civil i gestió d'emergències.
- g) La promoció d'una cultura ciutadana d'autoprotecció i de prevenció que permeti a la població estar en condicions d'adoptar mesures preventives eficaces davant els riscos i de minimitzar-ne les conseqüències danyoses.
- h) La informació, formació i sensibilització de les persones i els col·lectius que puguin resultar afectats per les situacions d'emergència no ordinària.

Article 4. Principis

1. L'acció pública en matèria de protecció civil i gestió d'emergències ha d'estar orientada pels principis de responsabilitat, cooperació, col·laboració, complementarietat, subsidiarietat, coordinació

interadministrativa, solidaritat territorial, assistència recíproca, auxili mutu i lleialtat.

2. Totes les administracions públiques han d'actuar d'acord amb els principis enunciats a l'apartat 1 anterior, i han de posar els seus recursos i mitjans humans i materials al servei de les finalitats de la protecció civil i la gestió d'emergències.

3. Totes les administracions públiques que disposin de serveis operatius que puguin ser útils en cas d'emergència no ordinària han de posar-los a disposició de les autoritats competents en matèria de protecció civil quan siguin requerides a aquest efecte.

4. Totes les administracions públiques han de fer possible que els ciutadans es consciencin de les seves responsabilitats en matèria de protecció civil i gestió d'emergències. A aquest efecte, sense perjudici de les accions especials com ara els cursos de formació, les campanyes divulgatives o les pràctiques de simulació, els centres docents han de proporcionar formació i informació suficients sobre la protecció civil, amb especial atenció al principi de solidaritat que hi és subjacent.

Article 5. Mesures de garantia de la seguretat de la població

1. Davant d'una situació d'emergència no ordinària el comandament únic pot adoptar mesures de garantia de la seguretat de la població següents:

- a) Evacuar o allunyar les persones dels llocs de perill, inclòs el desallotjament total o parcial de la població. En el cas que sigui necessària l'entrada a un domicili, es procedirà d'acord amb les lleis aplicables.
- b) Controlar i, si escau, restringir l'accés a les zones de perill o intervenció.
- c) Confinar les persones als seus domicilis o en llocs segurs o zones de refugi durant un termini màxim de 24 hores.

En cas d'extrema urgència i quan la situació ho requereixi, aquestes mesures es poden prendre sense la declaració formal d'emergència no ordinària.

2. A excepció de les mesures que es preveuen a l'apartat següent, les autoritats competents en matèria de protecció civil també poden adoptar altres mesures que prevegin la normativa aplicable o els plans de protecció civil, així com totes les altres mesures que considerin necessàries d'acord amb les circumstàncies que concorrin, a l'efecte de garantir la seguretat de la població.

3. Serà necessària la intervenció del Govern per a l'adopció de les mesures de garantia de la seguretat de la població següents:

a) Confinar les persones als seus domicilis o en llocs segurs o zones de refugi, d'acord amb el que prevegin els plans de protecció civil.

b) Limitar la utilització dels serveis públics i privats i el consum de béns en cas que sigui necessari.

4. Les mesures previstes a l'apartat anterior sempre han de ser proporcionals als objectius buscats i amb la durada mínima imprescindible, que no pot superar el període de quinze dies naturals, sense perjudici que es puguin prorrogar fins a un període màxim de trenta dies naturals més si persisteix la situació que les justifica, amb les mateixes condicions. Abans de la finalització d'aquest període de trenta dies naturals més, en cas que persisteixi la situació que les justifica, el Govern haurà de sol·licitar al Consell General la pròrroga d'aquestes mesures, d'acord el que disposa el Capítol VI del Títol IV del Reglament del Consell General per un nou període de trenta dies naturals més, i així successivament en cas que escaigui.

5. En els supòsits de declaració d'emergència no ordinària realitzada pel Consell de Comú de conformitat amb el previst a l'apartat 2 de l'article 24 de la present llei, el cònsol major i, en cas d'absència, impossibilitat o delegació, el cònsol menor, podrà adoptar qualsevol de les mesures de garantia de la seguretat de la població previstes als apartats 1 i 2 del present article.

6. En els mateixos supòsits de declaració previstos a l'apartat anterior, el cònsol major i, en cas d'absència, impossibilitat o delegació, el cònsol menor, podrà sol·licitar al Govern l'adopció de les mesures relacionades a l'apartat 3 del present article en la parròquia corresponent.

Article 6. Emblema

1. L'emblema de la Protecció Civil del Principat d'Andorra és el signe distintiu internacional, adoptat a Ginebra (Suïssa) el 8 de juny del 1977 mitjançant el Protocol addicional als Convenis de Ginebra del 12 d'agost del 1949, relatius a la protecció de les víctimes dels conflictes armats internacionals (Protocol I del 8 de juny del 1977).

2. Aquest emblema consisteix en un triangle equilàter blau sobre fons de color taronja, que s'utilitza exclusivament per identificar i protegir els organismes de protecció civil, el seu personal, edificis i material.

Títol segon. Drets i deures. Voluntariat de protecció civil. Mitjans de comunicació

Capítol primer. Drets i deures

Article 7. Drets

1. Tots els ciutadans, directament o a través d'entitats i organitzacions reconegudes degudament, tenen dret a rebre informació veraç, clara i precisa sobre els riscos que els puguin afectar, les causes i les conseqüències d'aquests riscos, les accions públiques previstes per fer-hi front, els plans de protecció civil vigents i aplicables, les mesures de seguretat que cal adoptar i les conductes que cal seguir. En cas de catàstrofe o calamitat pública consumades, els poders públics han d'assegurar aquest dret en la mesura que la situació ho permeti.

2. D'acord amb el que estableixin les lleis aplicables, tots els ciutadans tenen dret a ser rescabats pels danys i perjudicis en relació amb els seus béns i drets com a conseqüència de les requisés, ocupacions i intervencions temporals que es decideixin en aplicació de les disposicions d'aquesta Llei.

Article 8. Deures generals

1. Tots els ciutadans estan obligats a obeir les ordres i les instruccions impartides per les autoritats competents en matèria de protecció civil. Pel que fa als menors d'edat o les persones amb la capacitat modificada judicialment, són responsables del compliment d'aquest deure els pares, els titulars de les institucions de protecció o de suport, o les persones que n'ostentin la guarda de fet o de dret.

2. Tots els ciutadans estan obligats a portar a terme les pràctiques i les simulacions que les autoritats competents en matèria de protecció civil disposin amb caràcter imperatiu.

3. Tots els ciutadans majors d'edat estan obligats a adoptar les mesures que disposin les autoritats competents en matèria de protecció civil pel que fa a la prevenció i la protecció de la seva persona i de les persones que estiguin al seu càrrec, així com dels seus béns i drets.

4. Tots els ciutadans majors d'edat estan obligats a col·laborar en les accions operatives de protecció civil quan siguin requerits a aquest efecte per les autoritats competents en matèria de protecció civil, sense tenir el dret a ser-ne indemnitzats. El requeriment per a les accions operatives ha de valorar, en la mesura que sigui possible, les circumstàncies físiques o de qualsevol altre tipus de les persones requerides, i ha de ser adequat d'acord amb aquestes circumstàncies.

5. Tots els ciutadans majors d'edat estan obligats a atendre immediatament les ordres de destrucció o requisada dictades per les autoritats competents en

matèria de protecció civil, i a facilitar les ocupacions i intervencions temporals d'edificacions, instal·lacions, establiments, dependències, centres de treball i activitats, sense perjudici del que estableix l'apartat 2 de l'article 7.

6. Tots els ciutadans han de contribuir amb la seva conducta a la prevenció i la protecció civils. En funció de les situacions a les quals cal fer front i en funció de les possibilitats de què disposen, tots els ciutadans tenen el deure d'avisar els serveis operatius competents i d'adoptar les primeres mesures necessàries que corresponguin.

7. La presència accidental o temporal al Principat d'Andorra no eximeix del compliment de les obligacions assenyalades en aquest article.

Article 9. Deures específics

1. Les entitats públiques i privades que portin a terme una activitat relacionada amb la seguretat de les persones i els béns; els serveis sanitaris, de prevenció i extinció d'incendis, de circulació, de manteniment i explotació de carreteres i d'obres públiques; de manteniment, conservació i subministrament de telecomunicacions, aigua, gas, electricitat, carburants, combustibles, energia i altres anàlegs, així com les empreses de treballs públics i d'enginyeria del país estan obligats a col·laborar en situacions d'emergència no ordinària a requeriment de les autoritats competents en matèria de protecció civil. També estan obligades a fer-ho les entitats públiques o privades que prestin serveis públics, crítics o essencials per a la comunitat.

2. Les persones, entitats, organismes i empreses que portin a terme activitats que poden generar situacions de risc greu, catàstrofe o calamitat pública, així com els centres i les instal·lacions que puguin resultar especialment afectats per aquestes situacions estan obligats a adoptar les mesures específiques d'autoprotecció que determinin les autoritats competents en matèria de protecció civil, i a mantenir els recursos i els mitjans humans i materials necessaris per fer front amb eficàcia a les situacions esmentades. En particular, han d'elaborar plans d'autoprotecció d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i la normativa aplicable restant.

3. Les persones, entitats, organismes i empreses que desenvolupin les seves activitats en serveis públics i sectors que puguin ser considerats com a crítics o essencials per a la comunitat han de disposar de les mesures adequades per assegurar la continuïtat del seu funcionament segons disposa aquesta Llei.

4. El compliment dels deures assenyalats en aquest article no genera el dret a cap mena de compensació, llevat que així ho estableixin les lleis aplicables.

Capítol segon. *Voluntariat de protecció civil*

Article 10. *Voluntariat de protecció civil*

1. La col·laboració regular, de manera voluntària i desinteressada, en les tasques de protecció civil es pot dur a terme personalment o a través de les entitats i organitzacions del voluntariat, d'acord amb el que estableixen aquesta Llei, la Llei 90/2010, del 16 de desembre, del voluntariat d'Andorra, i la normativa aplicable restant.

2. Les persones que desitgin col·laborar directament com a voluntàries de protecció civil ho han de sol·licitar al departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències. En aquest cas, el departament esmentat roman sotmès a les disposicions de la Llei 90/2010, del 16 de desembre, del voluntariat d'Andorra.

3. Les entitats i organitzacions que desitgin col·laborar com a voluntàries de protecció civil també ho han de sol·licitar al departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

4. Els drets i els deures de les persones voluntàries de protecció civil, de manera directa o a través de les entitats o organitzacions de voluntariat, es regeixen per les disposicions de la Llei 90/2010, del 16 de desembre, del voluntariat d'Andorra, i la normativa aplicable restant.

5. L'activitat del voluntariat de protecció civil es porta a terme a través del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

Article 11. *Grup d'Intervenció i Suport de l'Administració Pública*

1. Els funcionaris o agents de les administracions públiques que ho sol·licitin, i que per raó de les seves condicions i del lloc de treball que ocupin siguin seleccionats pel departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències per portar a terme les tasques de protecció civil, integren el Grup d'Intervenció i Suport de l'Administració Pública i formen part del voluntariat de protecció civil.

2. Els membres del Grup d'Intervenció i Suport de l'Administració Pública reben la formació necessària i poden ser mobilitzats amb caràcter immediat per les autoritats competents en matèria de protecció civil, durant la jornada de treball o fora d'aquest horari.

Article 12. *Actuació*

1. L'actuació del voluntariat de protecció civil en situacions d'emergència no ordinària es porta a terme sempre sota la dependència funcional de les autoritats competents en matèria de protecció civil les ordres i instruccions de les quals han de ser seguides estrictament per les persones voluntàries.

2. Aquesta actuació se cenyeix a tasques preventives, de reforç, cooperació i col·laboració amb els serveis operatius competents, llevat que de forma excepcional les circumstàncies que concorrin facin imprescindible que supleixin totalment o parcialment aquests serveis.

Article 13. *Foment*

Les administracions públiques han de fomentar i promoure la vinculació voluntària i desinteressada dels ciutadans en les tasques de protecció civil en els termes establerts en aquesta Llei, la Llei 90/2010, del 16 de desembre, del voluntariat d'Andorra, i la normativa aplicable restant mitjançant campanyes d'informació, divulgació i reconeixement de les activitats que es desenvolupin en l'àmbit de la protecció civil.

Article 14. *Formació*

El Govern, mitjançant el Departament de Protecció Civil i Gestió d'Emergències, pot sol·licitar a les entitats o organitzacions de voluntariat que acreditin que les persones voluntàries que en formen part i que hagin de col·laborar en les tasques de protecció civil han rebut la formació obligatòria suficient i necessària per desenvolupar eficaçment aquestes tasques, segons determini el departament esmentat.

Article 15. *Assegurança*

Les entitats o organitzacions de voluntariat que integren persones voluntàries que hagin de col·laborar en les tasques de protecció civil, o el departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, segons el cas, han de contractar assegurances d'accident que cobreixin els riscos en què puguin incórrer els seus integrants en l'execució de les tasques de protecció civil, i han de subscriure també assegurances de responsabilitat civil o altres garanties financeres equivalents per cobrir la responsabilitat civil d'aquests integrants pels danys que puguin causar a tercers d'acord amb el que disposa la Llei 90/2010, del 16 de desembre, del voluntariat d'Andorra.

Capítol tercer. *Mitjans de comunicació*

Article 16. *Mitjans de comunicació*

En situacions de emergència no ordinària, tots els mitjans de comunicació públics i privats, els responsables de xarxes socials i la resta de sistemes d'informació a la població estan obligats a transmetre gratuïtament les informacions, avisos i instruccions dirigits a la població que els siguin tramesos per les autoritats competents en matèria de protecció civil. Aquesta transmissió ha de ser fidel, íntegra, prioritària

i, en cas que així se sol·liciti, immediata, tot indicant l'autoritat de procedència.

Títol tercer. Centres docents. Campanyes de sensibilització

Capítol primer. Centres docents

Article 17. Formació en centres docents

1. Als centres docents i als diferents cursos acadèmics en què es divideixen els nivells dels sistemes educatius és obligatori portar a terme activitats formatives i informatives i exercicis d'autoprotecció en relació amb les situacions d'emergència no ordinària i en concret les pràctiques i els exercicis periòdics que prevegi el pla d'autoprotecció corresponent.

2. A partir dels deu anys d'edat, els escolars dels centres docents han de rebre obligatòriament formació sobre riscos naturals i primers auxilis.

Article 18. Capacitació i mitjans

El Govern, a través dels diferents ministeris i departaments competents per raó de la matèria, i d'acord amb els directors dels centres docents, vetlla perquè les activitats a què fan referència els apartats 1 i 2 de l'article 17 es facin sota la responsabilitat de persones capacitades degudament i que disposin de la formació adequada, i facilita als centres docents el material informatiu i la documentació que calgui a aquest efecte. La coordinació d'aquestes activitats es farà mitjançant el departament competent en protecció civil.

Capítol segon. Campanyes de sensibilització

Article 19. Programes d'informació

El Govern, a través del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, ha d'establir i desenvolupar programes d'informació que assegurin el coneixement de les mesures de prevenció i resposta davant les situacions d'emergència no ordinària per part dels ciutadans en general, les persones que puguin resultar afectades en particular i les persones que visiten el Principat d'Andorra.

Article 20. Difusió de la informació

La informació sobre les mesures de prevenció i resposta davant les situacions d'emergència no ordinària es difon, entre d'altres, mitjançant campanyes de sensibilització, amb atenció especial als menors d'edat, a les persones amb discapacitat, als grups de persones especialment vulnerables i a tots aquells grups que puguin requerir una protecció específica.

Títol quart. Emergències ordinàries

Capítol primer. Definició i disposicions generals

Article 21. Definició

1. Les emergències ordinàries són les situacions que no impliquen un risc greu que faci necessària l'adopció de mesures extraordinàries per fer-hi front, ni suposa una catàstrofe o una calamitat pública, però requereix la intervenció de serveis operatius competents per a la protecció i l'auxili a les persones i els béns.

2. L'atenció de les emergències ordinàries s'efectua a través dels serveis operatius competents i específics en cada cas, sense perjudici de la coordinació necessària que hi ha d'haver entre ells.

Article 22. Disposicions generals

1. Les accions que requereixen la gestió de les emergències ordinàries es porten a terme pels serveis operatius competents a l'efecte, d'acord amb les lleis i la normativa restant aplicable, tot seguint els protocols que s'estableixin.

2. El servei d'atenció de trucades d'emergència que s'estableix a l'article 73 constitueix el centre de recepció de les trucades relacionades amb l'atenció necessària en les situacions d'emergència ordinària.

Capítol segon. Deures de col·laboració

Article 23. Deures de col·laboració

1. Les persones i les entitats públiques o privades radicades al Principat d'Andorra, l'activitat de les quals estigui relacionada amb la prevenció, l'atenció, els socors i la seguretat de les persones i els béns, han de prestar col·laboració i informar els òrgans competents del Govern i dels comuns als efectes de la gestió de les emergències ordinàries.

2. Les persones i les entitats assenyalades a l'apartat 1 anterior han d'informar els òrgans competents del Govern i dels comuns en matèria de protecció civil sobre els recursos i mitjans humans i materials de què disposen i, en general, sobre tots els aspectes relacionats amb la prestació dels seus serveis en situacions d'emergència ordinària. També estan obligades a comunicar de manera immediata al servei d'atenció de trucades d'emergència les situacions d'emergència ordinària de les quals tinguin coneixement, tot proporcionant la informació més completa possible sobre l'origen, les característiques i l'evolució i la finalització previsibles d'aquestes situacions.

Títol cinquè. Emergències no ordinàries. Actuacions en matèria de protecció civil

Capítol primer. Definició i actuacions bàsiques

Article 24. Definició

1. Les emergències no ordinàries són les situacions que impliquen un risc greu per a una pluralitat indeterminada de persones i que fan necessària l'adopció de mesures extraordinàries per fer-hi front. També tenen la consideració d'emergència no ordinària les catàstrofes i calamitats públiques, les emergències que ultrapassin els recursos i els mitjans humans i materials dels serveis operatius competents, o en què s'esgotin o sigui previsible l'esgotament dels recursos i mitjans esmentats com a conseqüència de la durada d'una emergència ordinària.

2. La declaració d'emergència no ordinària es realitza per part del Govern si es tracta d'una emergència d'àmbit nacional i pel Consell de Comú de la parròquia que correspongui si es tracta d'una emergència d'àmbit comunal. Les emergències no ordinàries requereixen la coordinació i el comandament excepcionals dels serveis operatius competents i de les entitats públiques i privades que hagin de col·laborar-hi, i també la coordinació amb els comuns.

3. L'atenció de les emergències no ordinàries s'efectua a través del sistema integrat de protecció civil així com de la coordinació dels mitjans mobilitzats.

Article 25. Actuacions bàsiques

Les actuacions bàsiques de protecció civil que han de realitzar les administracions públiques en l'àmbit de les seves competències són la previsió i la prevenció de les situacions de risc; la planificació; la intervenció una vegada s'han activat els plans de protecció civil; la recuperació i el retorn a la normalitat, i la informació i la formació de la població en general i del personal dels serveis operatius competents.

Capítol segon. Previsió i prevenció

Article 26. Previsió

1. El Govern ha d'elaborar un mapa de riscos en què s'identifiquin i ubiquin els diferents riscos existents en tot el territori del Principat d'Andorra, als únics efectes que estableix aquesta Llei.

2. Correspon al departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències d'impulsar el desenvolupament i la difusió del Mapa de Riscos.

3. El Mapa de Riscos inclou totes les situacions susceptibles de generar riscos greus col·lectius i conté

el conjunt dels mapes de riscos temàtics subjectes a plans especials de protecció civil.

4. El Mapa de Riscos forma part del Pla territorial nacional de protecció civil, que regula l'article 31.

Article 27. Prevenció

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de promoure actuacions orientades a reduir els riscos i prevenir les situacions d'emergència no ordinària, amb especial atenció a la capacitació dels serveis operatius i a la formació i la col·laboració de la població per fer front a aquestes situacions. Així mateix, han de vetllar pel compliment de les normes aplicables en aquesta matèria, tot exercint, si escau, les potestats d'inspecció i sanció que tinguin atribuïdes.

2. Els titulars d'edificacions, establiments i activitats que estiguin ubicats en zones incloses dins el Mapa de Riscos a què es refereix l'article 26 estan obligats a adoptar i mantenir mesures d'autoprotecció i a disposar dels recursos i els mitjans materials necessaris per fer front a aquests riscos.

3. Les persones, entitats, organismes i empreses que portin a terme activitats que puguin generar situacions d'emergència no ordinària estan obligades a adoptar i mantenir mesures d'autoprotecció i a disposar dels recursos i els mitjans humans i materials necessaris per fer front a aquestes situacions. Aquestes persones també estan obligades a elaborar, al seu càrrec, el pla d'autoprotecció de les edificacions que estiguin situades dins el perímetre d'afectació d'aquestes activitats. Els titulars i els ocupants de les edificacions situades dins el perímetre d'afectació hauran de cooperar en la realització dels plans d'autoprotecció i fer el necessari per a la seva implantació. El Govern estableix reglamentàriament el catàleg d'aquestes activitats i el perímetre d'afectació corresponent.

4. Els responsables de centres de treball administratiu, docent, hospitalari que el Govern determini per la via reglamentària també estan obligats a adoptar i mantenir les mesures d'autoprotecció corresponents i a disposar dels recursos i els mitjans materials per fer front a les situacions d'emergència no ordinària.

5. Les persones, entitats, organismes i empreses que estan obligats a adoptar i mantenir mesures d'autoprotecció d'acord amb els apartats 2, 3 i 4 anteriors, ho han de fer mitjançant els plans d'autoprotecció a què es refereixen els articles 37 i 38. Les persones, entitats, organismes i empreses que estan obligats a adoptar i mantenir mesures d'autoprotecció d'acord amb l'apartat 3 anterior han de contractar les assegurances necessàries per cobrir, en una quantia suficient els riscos de responsabilitat civil que puguin generar les activitats que exerceixen.

6. La celebració de qualsevol espectacle o activitat que generi una gran concentració de persones o el desplaçament de persones o equips exigeix l'autorització prèvia del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, en els termes establerts a l'article 39, a banda de les altres autoritzacions requerides legalment.

Capítol tercer. Planificació

Secció primera. Disposicions generals

Article 28. Plans de protecció civil

1. Els plans de protecció civil constitueixen l'instrument organitzatiu general mitjançant el qual s'ordena la resposta a situacions d'emergència no ordinària i s'estableixen els mecanismes per mobilitzar, coordinar i dirigir els recursos i els mitjans materials necessaris per a la protecció de les persones, els béns i el medi ambient en aquestes situacions.

2. L'estructura i el contingut dels plans de protecció civil s'han d'ajustar a les disposicions d'aquesta Llei i de la normativa aplicable restant.

3. Els plans de protecció civil són territorials, especials, específics, de continuïtat de serveis públics i d'altres serveis crítics o essencials per a la comunitat, d'autoprotecció i per a activitats i esdeveniments determinats.

4. Els plans territorials, especials i específics de protecció civil es publiquen al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

5. Els plans territorials, especials i específics de protecció civil tenen una vigència indefinida, sense perjudici de les revisions o modificacions que siguin necessàries per adaptar-los a l'estat dels coneixements científics i tècnics.

6. El departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències ha de crear i mantenir el Registre de plans de protecció civil, on s'inclouen tots els plans de protecció civil. Les particularitats relatives al Registre de plans de protecció civil es regulen reglamentàriament. Aquest reglament haurà d'incloure quina informació del Registre pot ser consultada pels ciutadans i quina és d'accés restringit per motius estratègics.

Article 29. Contingut comú dels plans territorials, especials i específics

Els plans territorials, especials i específics de protecció civil s'elaboren seguint una estructura homogènia i contenen, com a mínim, informació i previsions sobre:

a) Les característiques del territori, la població i els béns compresos en l'àmbit del pla.

b) La descripció, l'anàlisi i la classificació dels riscos tenint en compte el que estableixi el Mapa de Riscos.

c) Les actuacions per fer front als riscos, tot distingint les mesures preventives i les accions necessàries en cas que es produeixi una emergència no ordinària.

d) L'organització per fer front a l'emergència no ordinària, que està integrada pel director del pla, el consell assessor i el gabinet d'informació.

e) Els serveis operatius, organitzats per grups d'intervenció, de seguretat, sanitaris i de suport tècnic, logístic i social.

f) Els recursos i els mitjans humans i materials disponibles per fer front a les emergències, així com els procediments de mobilització que, en tot cas, han de donar preferència als mitjans i els recursos de titularitat pública.

g) Les infraestructures operatives que han d'incloure, com a mínim, un centre receptor d'alarmes, un centre de coordinació operativa i els llocs de comandament avançat.

h) El procediment d'activació del pla i l'autoritat encarregada de fer-ho.

i) El director del pla, al qual correspon a partir de l'activació de l'emergència la direcció i la coordinació de totes les actuacions per fer-hi front.

j) Els nivells d'aplicació del pla, que es corresponen amb les situacions de prealerta, alerta, emergència i retorn a la normalitat, i les mesures associades a cadascun d'aquests nivells.

k) Les mesures d'informació i protecció de la població que han d'incloure, com a mínim, el control dels accessos, els avisos a la població, el refugi, l'aïllament o el confinament en els domicilis o en un lloc de seguretat, l'evacuació en les seves diferents variants i l'assistència sanitària. En concret, s'ha de garantir l'assistència adequada a les persones amb discapacitat i altres col·lectius vulnerables.

l) La definició de les mesures i les actuacions d'auxili a les persones desaparegudes, sepultades, aïllades, ferides, contaminades o malaltes degut a les condicions del medi ambient i d'higiene, i com a conseqüència de la situació d'emergència no ordinària. S'han de definir, com a mínim, les mesures i les actuacions de recerca, rescat i salvament, primers auxilis, evacuació o transport, classificació, control i evacuació dels afectats amb finalitats d'assistència sanitària i social, assistència sanitària primària, allotjament d'emergència i abastiment.

m) El programa d'implantació i els simulacres.

n) El programa de manteniment, actualització, adaptació i revisió del pla.

Secció segona. Plans territorials

Article 30. Plans territorials

Els plans territorials constitueixen l'instrument organitzatiu previst per fer front a les emergències no ordinàries de caràcter general que es puguin presentar en un àmbit territorial determinat, nacional o parroquial, i tenen com a objecte i finalitat:

- a) Identificar els riscos amb l'anàlisi i l'avaluació corresponents.
- b) Definir les mesures de prevenció aplicables.
- c) Planificar les activitats d'informació i conscienciació de la població sobre els riscos i les mesures de prevenció.
- d) Concretar l'organització de la protecció civil de les administracions públiques que hagin d'actuar en l'àmbit territorial de què es tracti, amb la inclusió dels recursos i els mitjans humans i materials susceptibles de ser mobilitzats i dels criteris d'actuació i coordinació d'aquests recursos i mitjans.
- e) Establir l'autoritat competent per a l'activació i l'aplicació del pla i els procediments d'intervenció, de restabliment dels serveis i de recuperació de la normalitat.

Article 31. Pla territorial nacional de protecció civil

1. El Pla territorial nacional de protecció civil constitueix l'instrument organitzatiu de resposta genèrica davant les situacions d'emergència no ordinària en l'àmbit territorial nacional que, per la seva naturalesa o extensió, o per necessitat de coordinar més d'una administració, requereixen una direcció nacional.
2. El Pla territorial nacional de protecció civil, en la seva qualitat de pla director, desenvolupa les directrius i els requeriments que cal observar per a l'elaboració, l'aprovació i l'homologació dels plans de protecció civil restants.
3. Correspon al Govern, a proposta del ministre competent en matèria d'interior, amb l'informe previ favorable de la Comissió Nacional de Protecció Civil a què es refereix el capítol tercer del títol sisè, d'aprovar el Pla territorial nacional de protecció civil.

Article 32. Plans territorials comunals de protecció civil

1. Tots els comuns han d'elaborar el Pla territorial comunal de protecció civil corresponent a l'àmbit territorial de la seva parròquia.
2. Els plans territorials comunals de protecció civil són aprovats pels consells de Comú respectius, amb l'informe previ favorable de la Comissió Nacional de Protecció Civil. A aquest efecte, la Comissió Nacional de Protecció Civil en verifica l'adequació a les

disposicions d'aquesta Llei i del Pla territorial nacional de protecció civil, que actua com a pla director.

Secció tercera. Plans especials i plans específics

Article 33. Plans especials

1. Els plans especials són l'instrument organitzatiu general de resposta per fer front a riscos concrets, la naturalesa dels quals requereix una metodologia tecnicocientífica específica, per sectors d'activitat, per activitats concretes i per tipus d'emergència.
2. Les disposicions dels plans especials s'han d'adaptar al Pla territorial nacional de protecció civil, que actua com a pla director.
3. Els plans especials són aprovats pel Govern, a proposta del ministre competent en matèria d'interior, amb l'informe previ favorable de la Comissió Nacional de Protecció Civil.
4. En tot cas, han de ser objecte de plans especials els sectors següents d'activitat o activitats concretes, o tipus d'emergència no ordinària, sense perjudici dels restants que el Govern determini, a proposta del ministre competent en matèria d'interior:
 - a) Inundacions.
 - b) Sismes.
 - c) Riscos químics.
 - d) Transport de mercaderies perilloses.
 - e) Incendis forestals.
 - f) Vessaments.
 - g) Riscos geològics, i en concret les esclavissades superficials, la caiguda de blocs rocosos, els grans moviments i els corrents d'arrossegalls.
 - h) Allaus.
 - i) Grans nevades.
 - j) Riscos industrials.
 - k) Riscos sanitaris.

Article 34. Plans específics

1. Els plans específics són l'instrument organitzatiu general de resposta per fer front a riscos concrets, localitzats o de transcendència especial.
2. Les disposicions dels plans específics s'han d'adaptar al Pla territorial nacional de protecció civil, que actua com a pla director.
3. Els plans específics són aprovats pel Govern, a proposta del ministre competent en matèria d'interior, amb l'informe previ favorable de la Comissió Nacional de Protecció Civil.

Secció quarta. Plans de continuïtat de serveis públics i d'altres serveis crítics o essencials per a la comunitat

Article 35. Definició i contingut

1. Les entitats, organismes o empreses que presten serveis públics o altres serveis crítics o essencials per a la comunitat han de disposar d'un pla alternatiu per a la continuïtat de la prestació d'aquests serveis en cas que se n'interrompi el funcionament normal per qualsevol causa.

2. Els plans de continuïtat de serveis públics i d'altres serveis crítics o essencials per a la comunitat són aprovats pel departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, amb l'informe previ favorable de la Comissió Nacional de Protecció Civil.

Article 36. Entitats, organismes i empreses obligats

Queden sotmesos, en tot cas, a l'obligació de disposar d'un pla de continuïtat les entitats, els organismes o les empreses de subministrament d'electricitat, telefonia i aigua potable. El Govern determina per la via reglamentària les entitats, els organismes o les empreses restants de prestació de serveis públics o d'altres serveis crítics o essencials per a la comunitat que hagin de disposar d'un pla de continuïtat.

Secció cinquena. Plans d'autoprotecció

Article 37. Definició i contingut

1. Els plans d'autoprotecció són l'instrument previst per fer front als riscos existents i als riscos que es puguin generar per les edificacions, establiments, activitats, persones, entitats, organismes, empreses i responsables de centres de treball administratiu a què es refereixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 27.

2. El contingut dels plans d'autoprotecció s'haurà d'ajustar a la zona i les característiques de les edificacions, establiments, activitats, persones, entitats, organismes, empreses i responsables de centres de treball administratiu a què es refereixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 27.

Article 38. Elaboració, implantació, modificació i revisió

1. Els plans d'autoprotecció han de ser elaborats per tècnics competents i capacitats degudament per dictaminar sobre tots els aspectes relacionats amb l'autoprotecció davant els riscos, i respondre de la correcció dels mateixos. L'habilitació per tal de poder elaborar plans d'autoprotecció es regularà per la via reglamentària.

2. La implantació, el manteniment i la revisió dels plans d'autoprotecció corresponen als titulars de les edificacions, establiments, activitats, entitats,

organismes i empreses i als responsables de centres de treball administratiu a què es refereixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 27.

3. En els casos previstos reglamentàriament, de forma prèvia a la implantació d'un pla d'autoprotecció, la Comissió Nacional de Protecció Civil l'ha d'aprovar mitjançant l'emissió d'un informe vinculant, un cop els titulars esmentats a l'apartat anterior n'hagin presentat una còpia a aquest efecte. No obstant això, una vegada transcorreguts tres mesos des de la data de la presentació de la còpia del pla sense que la Comissió Nacional de Protecció Civil hagi emès l'informe corresponent, el pla d'autoprotecció s'entén aprovat.

4. Un cop aprovat el pla d'autoprotecció, també s'entén implantat i els titulars de les edificacions, instal·lacions, establiments, dependències, centres de treball i activitats li han de donar la publicitat interna adequada i oportuna.

5. L'aprovació del pla d'autoprotecció corresponent constitueix la condició prèvia i necessària per iniciar l'activitat de què es tracti o per modificar l'exercici de l'activitat que ja hagi estat autoritzada anteriorment.

6. Un cop aprovat, el pla d'autoprotecció s'ha d'inscriure al Registre de plans de protecció civil del departament competent en matèria de protecció civil, a instància dels titulars de les edificacions, instal·lacions, establiments, dependències, centres de treball i activitats.

7. El departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències pot requerir els titulars de les edificacions, establiments, activitats, persones, entitats, organismes i empreses i els responsables de centres de treball administratiu a què es refereixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 27 perquè modifiquin, actualitzin o revisin el pla d'autoprotecció corresponent. En aquest cas, un cop transcorregut el termini concedit sense que hagin atès el requeriment, el ministre competent en matèria d'interior, a proposta del director del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, pot adoptar motivadament alguna de les mesures següents, sense perjudici de les sancions administratives corresponents:

a) Les mesures de protecció que es considerin necessàries, a càrrec dels titulars o de les altres persones obligades.

b) El tancament o la suspensió cautelar de les edificacions, instal·lacions, establiments, dependències, centres de treball i activitats fins que el requeriment hagi estat atès.

Secció sisena. Plans o programes per a activitats o esdeveniments determinats

Article 39. Plans o programes per a activitats o esdeveniments determinats

1. La celebració de qualsevol activitat o esdeveniment que s'hagi de comunicar prèviament al director del Cos de Policia de conformitat amb l'article 32 de la Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública també exigeix la comunicació prèvia al departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.
2. Els organitzadors de l'activitat o esdeveniment han de presentar un pla o programa concret que contingui la relació dels mitjans humans, materials i organitzatius previstos per prevenir el risc que generi i, en el seu cas, per activar l'evacuació corresponent, tot acreditant les assegurances contractades per cobrir en quantia suficient el risc de responsabilitat civil en general. Els organitzadors han de tenir en compte, en especial, les directius emanades del departament competent en matèria de seguretat industrial.
3. El departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències pot coordinar la revisió del pla o programa concret amb les persones i entitats públiques i privades restants, amb la finalitat de definir el nivell de risc i els recursos que s'hi hagin de destinar. També pot emetre els informes que consideri oportuns a aquest efecte i, en cas que ho faci, es considera que tenen caràcter vinculant.
4. Els organitzadors de l'activitat o l'esdeveniment han d'abonar al Govern les taxes o els preus públics que es fixin per la normativa aplicable.

Capítol quart. Intervenció

Secció primera. Plans territorials, especials i específics

Article 40. Activació

1. Quan s'hagi detectat una situació d'emergència no ordinària recollida en un pla territorial, especial o específic, es procedeix a activar formalment el pla corresponent per l'autoritat competent que s'hi prevegi.
2. A partir de l'activació del pla, la direcció i la coordinació de totes les actuacions per fer front al risc greu o l'emergència no ordinària corresponen al director del pla, que ha d'adoptar les mesures que s'hi estableixen, amb les adaptacions que siguin necessàries segons les circumstàncies que concorrin.
3. Els nivells d'activació dels plans territorials, especials i específics són:
 - a) Prealerta.
 - b) Alerta.

- c) Emergència.
- d) Retorn a la normalitat.

Article 41. Nivells d'actuació

1. Quan els plans territorials, especials i específics tinguin dos nivells d'actuació, comunal i nacional, i un cop activat el pla d'àmbit comunal l'emergència no ordinària sigui impossible de combatre, es procedeix a activar el pla d'àmbit nacional.
2. En qualsevol cas, el pas del nivell comunal al nacional determina la integració dels recursos i mitjans humans i materials del primer nivell al segon nivell esmentat, així com la transferència del comandament del pla a l'autoritat competent del segon nivell.
3. L'activació del pla d'àmbit nacional comporta també necessàriament l'activació del pla d'àmbit comunal de la parròquia o les parròquies concernides per l'emergència no ordinària.

Article 42. Concepte i atribucions del comandament únic

1. S'entén per *comandament únic* l'autoritat a qui correspon activar els plans territorials, especials o específics, supervisar la seva aplicació, dirigir les operacions necessàries per a l'execució del pla de què es tracti i assumir la responsabilitat de la direcció immediata del conjunt de les operacions que cal portar a terme, amb l'assessorament dels tècnics competents.
2. Correspon al comandament únic l'exercici de les potestats i accions de comandament, direcció i coordinació dels serveis operatius per fer front a les situacions d'emergència no ordinària. Un cop declarada la situació d'emergència no ordinària, els serveis operatius i els recursos i mitjans humans i materials corresponents queden sota les ordres del comandament únic.
3. Les atribucions del comandament únic s'entenen sense perjudici de la dependència funcional i orgànica dels serveis operatius que intervinguin, els quals actuen sota la direcció dels seus comandaments habituals.
4. En cas d'activació del Pla territorial nacional de protecció civil i dels plans especials i específics, el comandament únic correspon al ministre competent en matèria d'interior. Els cònsols col·laboren amb el comandament únic en els termes que indiqui el Pla territorial nacional de protecció civil.
5. En cas d'activació dels plans territorials comunals de protecció civil, el comandament únic correspon al cònsol major del comú corresponent o, en cas d'absència, impossibilitat o delegació, al cònsol

menor, llevat que el pla corresponent disposi altrament.

Article 43. Funcions del comandament únic

Corresponen al comandament únic les funcions següents:

- a) Determinar les actuacions que s'han de portar a terme i els recursos i mitjans humans i materials que s'han d'assignar a cada situació d'emergència no ordinària.
- b) Declarar els nivells, fases o situacions d'emergència no ordinària establerts en els plans de protecció civil corresponents.
- c) Determinar les mesures de protecció més convenients per a les persones, els béns i el medi ambient, i per al personal dels serveis operatius.
- d) Coordinar la informació a la població durant la situació d'emergència no ordinària i el retorn a la normalitat.
- e) Declarar la finalització de la situació d'emergència no ordinària en els casos establerts en els plans de protecció civil corresponents.
- f) Les altres funcions que li atribueixin aquesta Llei o la normativa aplicable restant.

Article 44. Mesures d'emergència

Un cop activat el pla territorial, especial o específic de què es tracti, el comandament únic pot decidir alguna de les mesures de garantia de la seguretat de la població que relaciona l'article 5 i, a més, pot ordenar l'omissió d'accions i, si escau, la prestació de serveis obligatoris de caràcter personal. Aquesta prestació es realitza de forma proporcional a la situació creada i a les capacitats de la persona de què es tracti.

Article 45. Mobilització de recursos

1. L'ús dels recursos i mitjans humans i materials susceptibles de ser mobilitzats s'efectua de conformitat amb el que disposi el pla territorial, especial o específic corresponent o, si no n'hi ha, segons les instruccions i les ordres de les autoritats competents en matèria de protecció civil.
2. La mobilització de recursos i mitjans humans i materials s'ha d'adequar als principis d'immediateza en la resposta, proximitat del lloc de l'emergència, disponibilitat dels mitjans, professionalització i especialització dels intervinents, complementarietat dels recursos i mitjans i subsidiarietat.
3. Mentre el pla territorial, especial o específic roman activat, el Centre Nacional d'Emergències a què es refereix l'article 74 constitueix l'instrument a través del qual es canalitza la coordinació entre els diferents

intervinents, sense perjudici dels altres mecanismes de coordinació previstos al pla corresponent.

Article 46. Serveis

1. Un cop activat el pla territorial, especial o específic de què es tracti, el comandament únic pot requerir la intervenció immediata de tots els serveis operatius que siguin necessaris per fer front a la situació, els quals estan obligats a prestar l'auxili requerit i a executar les accions ordenades.
2. Si el comandament únic correspon al cònsol major o menor d'una parròquia, el requeriment d'intervenció dels serveis que no depenguin del comú corresponent es fa a través del Centre Nacional d'Emergències.
3. Estan particularment obligats a prestar l'auxili requerit i a executar les accions ordenades, entre altres, d'acord amb les competències que els hi són pròpies:
 - a) El Cos de Policia.
 - b) El Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.
 - c) El Cos de Banders.
 - d) Els serveis de circulació dels comuns.
 - e) Els serveis de manteniment i explotació de carreteres i d'obres públiques.
 - f) Els serveis sanitaris.
 - g) Qualsevol altre servei o òrgan vinculat al Govern o als comuns.
 - h) El Grup d'Intervenció i Suport de l'Administració Pública.
 - i) El Sometent.
 - j) El voluntariat de protecció civil.
 - k) Els mitjans de comunicació.
4. Les entitats públiques i privades que portin a terme una activitat relacionada amb la seguretat de les persones i els béns; els serveis sanitaris, de prevenció i extinció d'incendis, de manteniment, conservació i subministrament de telecomunicacions, aigua, gas, electricitat, carburants, combustibles, energia i altres anàlegs que pertanyen a entitats públiques i privades del Principat d'Andorra, així com les empreses de treballs públics i d'enginyeria del Principat d'Andorra estan obligats a cooperar amb les autoritats competents en matèria de protecció civil quan siguin requerits a aquest efecte. També estan obligades a fer-ho les entitats públiques i privades que prestin serveis públics i crítics o essencials per a la comunitat.

Article 47. Desactivació

La desactivació dels plans territorials, especials i específics correspon a l'autoritat competent que s'hi

prevegi, d'acord amb el procediment que també s'hi estableixi.

Article 48. Emergència catastròfica

1. Quan una situació d'emergència no ordinària, per la seva magnitud o extensió, superi les possibilitats de resposta existents, el Govern, a proposta del ministre competent en matèria d'interior, pot declarar-la com a situació d'emergència catastròfica.

2. La declaració de la situació d'emergència catastròfica suposa que el cap de Govern assumeixi la direcció del Pla territorial nacional de protecció civil, el qual, tanmateix, pot delegar-la en el ministre competent en matèria d'interior.

3. Correspon al Govern establir el contingut i els efectes de la declaració de situació d'emergència catastròfica, així com les mesures especials susceptibles de ser aplicades en cada cas.

4. En declarar la situació d'emergència catastròfica o amb posterioritat, el Govern també pot declarar l'estat d'alarma d'acord amb la normativa aplicable.

Secció segona. Plans d'autoprotecció

Article 49. Activació, desenvolupament i desactivació

1. Els plans d'autoprotecció s'activen de conformitat amb el que s'hi prevegi. La persona responsable ha de posar en coneixement de forma immediata al departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, a través del Centre Nacional d'Emergències, la intenció d'activar el pla corresponent i d'adoptar les mesures que s'hi contenen i que escaiguin.

2. L'activació d'un pla d'autoprotecció no implica l'activació d'un pla territorial, especial o específic. No obstant això, si les autoritats competents en matèria de protecció civil consideren necessària l'activació d'un pla territorial, especial o específic, poden procedir en aquest sentit en els termes que estableix aquesta Llei.

3. En cas d'activació d'un pla territorial, especial o específic, la direcció i els serveis del pla d'autoprotecció queden sota l'autoritat i han de seguir les instruccions i les ordres del comandament únic competent.

4. Un cop finalitzada la situació d'emergència no ordinària, la persona responsable ha de comunicar aquesta circumstància al departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, a través del Centre Nacional d'Emergències.

Secció tercera. Plans o programes per a activitats o esdeveniments determinats

Article 50. Activació, desenvolupament i desactivació

Els plans o programes concrets per a activitats o esdeveniments determinats s'activen, es desenvolupen i es desactiven en la forma que s'estableixi reglamentàriament.

Capítol cinquè. Recuperació i retorn a la normalitat

Article 51. Accions de recuperació i retorn a la normalitat

1. Una vegada controlada l'emergència no ordinària, les administracions públiques han de restablir al més aviat possible els serveis essencials per a la comunitat que hagin estat afectats per una catàstrofe o calamitat pública, i han de restaurar les infraestructures públiques danyades. Els expedients de contractació que siguin necessaris es poden tramitar pels procediments d'urgència o emergència que estableixi la normativa aplicable.

2. La direcció de les accions de recuperació i retorn a la normalitat correspon al comandament únic, el qual pot proposar al Govern que aprovi la realització dels treballs necessaris a aquest efecte.

3. En els casos en què s'hagi declarat la situació de catàstrofe, o en els altres casos en què s'estimi necessari, el Govern pot constituir una Comissió de Recuperació en amb la participació dels comuns concernits i els representants dels sectors afectats, a fi d'estudiar i proposar programes de recuperació. Aquests programes tenen com a finalitat:

- a) Identificar i avaluar els danys i perjudicis produïts.
- b) Proposar les mesures que tant les administracions públiques com les altres persones i entitats públiques i privades han de portar a terme.
- c) Proposar les ajudes i subvencions que puguin concedir el Govern o els comuns.
- d) Impulsar les mesures que siguin necessàries per eliminar o reduir les causes de riscos futurs.
- e) Centralitzar el seguiment de les actuacions d'avaluació i recuperació.

Capítol sisè. Informació

Article 52. Informació

El departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències ha d'adoptar les mesures adients perquè la població estigui degudament informada d'acord amb els recursos disponibles, i a aquest efecte pot requerir la col·laboració dels altres

departaments del Govern i de les persones i entitats públiques i privades restants.

Capítol setè. Formació

Article 53. Personal dels serveis públics i d'autoprotecció i persones voluntàries

Els funcionaris, agents i el personal restant dels serveis públics inclosos en els plans de protecció civil, les persones voluntàries de protecció civil—directament o a través de les entitats o organitzacions de voluntariat— i el personal dels serveis d'autoprotecció en l'àmbit privat han de rebre una formació específica en els termes que el Govern estableixi reglamentàriament o d'acord amb el que estableixin els plans de protecció civil corresponents.

Article 54. Sometent

Correspon als comuns concernits, sota l'autoritat dels cònsols major i menor, i amb la col·laboració del Govern, portar a terme la formació de les persones que formin part del Sometent de cada parròquia, d'acord amb el que estableixin normativament els comuns.

Títol sisè. Organització competencial

Capítol primer. Govern

Article 55. Govern

El Govern és l'òrgan superior de direcció i coordinació de la protecció civil i, com a tal, li corresponen les funcions següents:

- a) Aprovar les disposicions reglamentàries i altres de caràcter general en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.
- b) Aprovar les disposicions reglamentàries i altres de caràcter general en matèria de socorrisme, de formació en aquesta matèria i els requisits per poder impartir-la.
- c) Aprovar el Pla territorial nacional de protecció civil i els plans especials i específics.
- d) Aprovar el Mapa de Riscos i el Catàleg d'activitats susceptibles de generar riscos.
- e) Determinar les entitats, els organismes o les empreses restants de prestació de serveis públics o d'altres serveis crítics o essencials per a la comunitat que hagin de disposar d'un pla de continuïtat.
- f) Fixar les directrius a seguir en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.
- g) Declarar la situació d'emergència catastròfica en els termes establerts en aquesta Llei.

h) Establir les línies de cooperació amb les autoritats competents en matèria de protecció civil dels països veïns.

i) Exercir la potestat sancionadora en els termes establerts en aquesta Llei.

j) Les altres funcions que li atribueixin aquesta Llei o la normativa aplicable restant.

Article 56. Ministeris

La protecció civil incumbeix a tots els ministeris del Govern. En especial i en l'àmbit competencial que els correspongui, cadascun d'ells ha de:

- a) Participar en l'elaboració dels mapes de riscos i portar a terme les funcions de previsió, avaluació i prevenció dels riscos susceptibles de generar situacions d'emergència no ordinària o risc greu.
- b) Participar en l'elaboració dels plans de protecció civil i integrar-hi els recursos, mitjans i serveis propis.
- c) Dur a terme els treballs de rehabilitació que els siguin propis i impulsar, dins el seu àmbit competencial, els treballs que corresponguin a altres persones o entitats públiques o privades.

Article 57. Ministeri i ministre competents en matèria d'interior

1. El ministeri que tingui atribuïdes les competències en matèria d'interior, de conformitat amb els objectius generals establerts pel Govern, és l'òrgan responsable de la política de protecció civil i gestió d'emergències. En conseqüència i sense perjudici de les funcions que tingui atribuïdes d'acord amb el que disposa la Llei del Govern, corresponen al ministeri competent en matèria d'interior les funcions següents:

- a) Desenvolupar i coordinar la política i els programes en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, d'acord amb les directrius emanades del Govern.
- b) Elaborar el Pla territorial nacional de protecció civil, els plans especials i específics i els protocols operatius amb la col·laboració dels altres ministeris, en l'àmbit de les seves competències respectives.
- c) Requerir la col·laboració necessària a les altres persones i entitats públiques i privades per acomplir les obligacions establertes en aquesta Llei, en l'àmbit competencial del Govern.
- d) Establir els mitjans per fomentar actuacions que contribueixin a prevenir els sinistres, atenuar-ne els efectes i, en general, conscienciar i sensibilitzar els ciutadans en relació amb la importància de la protecció civil i l'augment de la capacitat de resiliència de la població.
- e) Gestionar el Centre Nacional d'Emergències.

f) Coordinar les actuacions del Govern amb les altres administracions públiques en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

g) Coordinar els serveis públics o privats que hagin d'intervenir en situacions d'emergència o risc greu.

h) Promoure i donar suport a la vinculació voluntària i desinteressada dels ciutadans en les activitats de protecció civil.

i) Exercir la potestat sancionadora en els termes establerts en aquesta Llei.

j) Les altres funcions que li atribueixin aquesta Llei o la normativa aplicable restant.

2. Corresponen al ministre competent en matèria d'interior les funcions següents:

a) Exercir la direcció i el comandament superiors i coordinar els serveis i els recursos afectats en el marc d'un Pla territorial nacional de protecció civil i dels plans especials i específics, sense perjudici de les funcions atribuïdes al cap de Govern.

b) Proposar al Govern l'aprovació de les disposicions reglamentàries i altres de caràcter general en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

c) Proposar al Govern l'aprovació de les disposicions reglamentàries i altres de caràcter general en matèria de socorrisme, de formació en aquesta matèria i els requisits per poder impartir-la.

d) Proposar al Govern l'aprovació del Pla territorial nacional de protecció civil i dels plans especials i específics.

e) Proposar al Govern la declaració de la situació d'emergència catastròfica en els termes establerts en aquesta Llei.

f) Les altres funcions que li atribueixin aquesta Llei o la normativa aplicable restant.

Article 58. Departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències

1. El departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències és l'òrgan responsable de la programació en matèria de protecció civil i emergències i li corresponen, en aquest sentit, la direcció, la vigilància, la supervisió i la coordinació dels àmbits organitzatius que en depenen.

2. El departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències s'estructura jeràrquicament d'acord amb les necessitats organitzatives escaients, mitjançant llocs de treball adscrits al Cos General i les ocupacions professionals necessàries per acomplir la missió i les funcions que té encomanades.

3. A proposta del ministre competent en matèria d'interior i d'acord amb el que estableix aquesta Llei,

el Govern aprova els àmbits organitzatius i d'actuació del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, en el marc de l'estructuració orgànica del ministeri on s'adscriu.

Article 59. Director del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències

1. El departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències té com a responsable un director, que és nomenat i destituït lliurement pel Govern, a proposta del ministre competent en matèria d'interior.

2. La plaça de director del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències és proveïda d'acord amb el que estableix la Llei de la Funció Pública.

3. El director del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències té totes les atribucions i competències específiques que corresponen al departament esmentat, i també les que, d'acord amb la normativa vigent, siguin necessàries per al desenvolupament adequat de les seves funcions. En concret, corresponen al director del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències les funcions següents:

a) Preparar el Pla territorial nacional de protecció civil.

b) Planificar i organitzar la pràctica d'exercicis i simulacres en el marc dels plans de protecció civil.

c) Dirigir el Centre Nacional d'Emergències i exercir les altres competències que li corresponguin derivades de les funcions atribuïdes al Centre Nacional d'Emergències.

d) Impulsar el desenvolupament i la difusió del Mapa de Riscos i del Catàleg d'activitats susceptibles de generar riscos.

e) Organitzar i portar a terme el manteniment de les dades relatives als recursos i als mitjans humans i materials susceptibles de ser mobilitzats en cas d'emergència no ordinària, i les altres dades necessàries d'acord amb la normativa aplicable i els plans de protecció civil.

f) Participar en la Comissió Nacional de Protecció Civil i col·laborar-hi d'acord amb les funcions que hi tinguin atribuïdes.

g) Preparar normes i directrius que tinguin per objecte la previsió i la prevenció de riscos, així com la planificació i l'actuació en situacions d'emergència.

h) Aprovar els plans de continuïtat de serveis públics i d'altres serveis crítics o essencials per a la comunitat.

i) Elaborar, executar i fer el seguiment del pressupost del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

j) Supervisar la gestió administrativa necessària per contractar estudis i serveis i adquirir béns en relació amb el departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

k) Organitzar la formació teòrica i pràctica en la gestió dels riscos i les emergències.

l) Difondre alertes, desenvolupar programes d'informació a la població i promoure iniciatives per fer possible l'autoprotecció ciutadana i corporativa, i per fomentar la participació social en les activitats de protecció civil.

m) Coordinar i portar a terme la gestió de les relacions amb els òrgans competents en matèria de protecció civil dels comuns.

n) Mantenir relacions tècniques amb els organismes homòlegs d'altres països i gestionar les sol·licituds i aportacions d'ajuda exterior en virtut dels convenis o acords administratius vigents, sense perjudici de les competències atribuïdes al ministre competent en matèria d'interior en aquest àmbit o dels serveis o departaments que disposin d'aquesta competència.

o) Les altres funcions que li atribueixin aquesta Llei o la normativa aplicable restant.

4. En l'exercici de les funcions que té atribuïdes, el director del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències pot dictar instruccions, circulars o notes internes per dirigir l'activitat i regular l'organització i el bon funcionament del departament que dirigeix.

Capítol segon. Comuns

Article 60. Comuns

1. Els comuns són les entitats bàsiques de protecció civil i disposen de les funcions i la capacitat general d'actuar en aquesta matèria, en el marc de les competències que els reconeix la Constitució, que exerceixen d'acord amb el principi d'autogovern i que estan definides a la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns.

2. Els comuns exerceixen les funcions que els atribueix aquesta Llei i qualsevol altra funció que sense contravenir-la resulti necessària en l'àmbit parroquial per a la bona convivència ciutadana i la protecció de les persones, els béns i el medi ambient davant situacions de risc greu col·lectiu, catàstrofe o calamitat pública. En concret, corresponen als comuns les funcions següents:

a) Aprovar els plans territorials comunals de protecció civil, amb l'informe previ favorable de la Comissió Nacional de Protecció Civil.

b) Establir i mantenir els centres comunals d'emergències.

c) Organitzar, convocar i mobilitzar el Sometent.

d) Exercir les facultats inspectores i sancionadores en els termes establerts per aquesta Llei.

e) Les altres funcions que els atribueixin aquesta Llei o la normativa aplicable restant.

3. En cas d'emergència, el comú de la parròquia on es produeixi ha de tenir especial cura de les mesures necessàries per assegurar el proveïment d'aliments, medicaments i altres subministraments essencials, així com l'allotjament de les persones afectades en albergos provisionals o altres espais preparats a l'efecte.

Article 61. Cònsols

1. El cònsol major i, en cas d'absència, impossibilitat o delegació, el cònsol menor són l'autoritat comunal superior competent en matèria de protecció civil, sense perjudici de les funcions del cap de Govern i del ministre competent en matèria d'interior en l'àmbit nacional.

2. Corresponen al cònsol major i, en el seu cas, al cònsol menor les funcions següents:

a) Elaborar i sotmetre a l'aprovació del Consell de Comú el Pla territorial comunal de protecció civil, amb l'informe previ favorable de la Comissió Nacional de Protecció Civil.

b) Elaborar i proposar l'aprovació al Consell de Comú o a la Junta de Govern, segons escaigui, de les disposicions que en l'àmbit comunal s'hagin de dictar en matèria de protecció civil.

c) Organitzar i portar a terme el manteniment de les dades relatives als recursos i als mitjans humans i materials susceptibles de ser mobilitzats en cas d'emergència en l'àmbit parroquial, i les altres dades necessàries d'acord amb la normativa aplicable i els plans de protecció civil.

d) Activar el Pla territorial comunal de protecció civil davant qualsevol situació de risc greu, catàstrofe o calamitat pública que ho requereixi, desactivar-lo si l'evolució de la situació ho permet i comunicar al ministre competent en matèria d'interior aquestes decisions.

e) Exercir la direcció i el comandament superiors, i coordinar i inspeccionar els serveis i els recursos afectats en el marc del pla d'àmbit comunal activat, i les actuacions que se'n derivin, sense perjudici de les funcions atribuïdes al cap de Govern i al ministre competent en matèria d'interior en cas que s'activi un pla d'àmbit nacional.

f) Efectuar la convocatòria i la mobilització del Sometent en nom del Comú i dirigir la seva acció mitjançant el capità, que actua sota la seva dependència.

g) Exercir la direcció superior del Centre Comunal d'Emergències.

h) Nomenar la persona que porta a terme les funcions de responsable de protecció civil comunal, i que és la persona de contacte amb el departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

i) Requerir la col·laboració necessària a les altres persones i entitats públiques i privades per acomplir les obligacions establertes en aquesta Llei, en l'àmbit de les competències dels comuns.

j) Exercir les facultats inspectores i sancionadores en els termes establerts per aquesta Llei.

k) Les altres funcions que li atribueixi aquesta Llei o la normativa aplicable restant.

Article 62. Sometent, capità i deseners

1. El Sometent està constituït per entre vint a trenta persones elegides per sorteig, pel Consell de Comú de cada parròquia, entre els residents inscrits al cens de població que tinguin una edat compresa entre 25 i 65 anys i que hagin manifestat per escrit prop del Comú corresponent, la seva voluntat de formar part d'aquest grup, durant el mes de gener de cada any. El nomenament dels membres del sometent és per un període indefinit. Cada comú estableix normativament el nombre concret de membres del Sometent i les altres particularitats en relació amb l'elecció, el nomenament i la renovació dels seus membres. En el cas que no s'assoleixi el nombre esmentat, el sorteig es fa amb caràcter obligatori entre els residents inscrits al cens de població que tinguin una edat compresa entre 25 i 65 anys.

2. Els membres del Sometent de cada parròquia exerceixen les funcions que ha tingut atribuïdes històricament i segons el costum en l'àmbit de la protecció civil, que consisteixen a donar suport o coadjuvar, de forma altruista i desinteressada, en les necessitats de socors i ajuda mútua que puguin esdevenir-se en situacions d'emergència.

3. Si escau i d'acord amb la tradició, el Consell de Comú de cada parròquia nomena un capità del Sometent i els deseners, que estan sota les ordres del capità, en el nombre que cada comú fixi normativament. El capità i els deseners actuen sota la dependència dels cònsols major i menor.

4. Tots els membres del Sometent han d'estar degudament formats. A aquest efecte, han de dur a terme les pràctiques i els simulacres establerts per cada comú de forma coordinada amb el departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

5. Els membres del Sometent han de disposar d'una assegurança d'accident a càrrec del comú que correspongui que cobreixi els riscos en què puguin

incórrer en l'execució de les tasques de protecció civil, així com de les assegurances de responsabilitat civil o altres garanties financeres equivalents per cobrir la seva responsabilitat civil pels danys que puguin causar a terceres persones.

Capítol tercer. Comissió Nacional de Protecció Civil

Article 63. Naturalesa i funcions

1. La Comissió Nacional de Protecció Civil constitueix la Plataforma Nacional de l'Estratègia Internacional de les Nacions Unides per a la Reducció de Desastres, i és l'òrgan col·legiat de caràcter consultiu, deliberant, coordinador i homologador en matèria de prevenció i de protecció civil.

2. D'acord amb les competències de prevenció que té encomanades, la Comissió Nacional de Protecció Civil assumeix les funcions següents:

a) Emetre informes sobre les disposicions legals i les normes tècniques relacionades amb la protecció civil.

b) Emetre l'informe previ i vinculant sobre el Pla territorial nacional de protecció civil, els plans territorials comunals de protecció civil i els plans especials, específics, de continuïtat de serveis públics i d'altres serveis crítics o essencials per a la comunitat i d'autoprotecció, en els termes establerts en aquesta Llei.

c) Ser informada sobre el funcionament material dels plans i les actuacions de resposta, avaluar-ne els resultats i formular les propostes adequades.

d) Verificar el funcionament dels plans de protecció civil després que es produeixin incidències rellevants, sobre la base de l'informe que hagi emès el departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

e) Proposar al Govern i als comuns actuacions i polítiques en matèria de protecció civil.

f) Les altres funcions que li atribueixin aquesta Llei o la normativa aplicable restant.

Article 64. Composició

1. La Comissió Nacional de Protecció Civil es compon de:

a) El ministre competent en matèria d'interior.

b) El ministre competent en matèria d'ordenament territorial.

c) El cònsol major o el cònsol menor de cada comú.

d) El director del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

e) Els directors dels departaments competents en matèria d'ordenament territorial, medi ambient, salut,

indústria, educació, policia i prevenció i extinció d'incendis i salvaments, mobilitat i transports.

f) Un membre del gabinet jurídic del Govern.

g) Un tècnic amb la titulació d'ensenyament superior en l'àmbit de l'enginyeria de camins, canals i ports, i un tècnic amb la titulació d'ensenyament superior en l'àmbit de la geologia i la geotècnia, designats pel ministre competent en matèria d'ordenament territorial.

h) Una persona de la societat civil entesa en matèria de riscos i emergències, designada pel ministre competent en matèria d'interior.

2. La Comissió Nacional de Protecció Civil pot decidir crear comissions tècniques o grups de treball integrats per membres de la mateixa Comissió i altres tècnics que es considerin convenients per a l'acompliment de les funcions que té encomanades.

3. La Comissió Nacional de Protecció Civil pot sol·licitar informació o demanar la col·laboració de qualsevol persona o entitat pública o privada en l'exercici de les funcions que té encomanades.

Article 65. Funcionament

1. El ministre competent en matèria d'interior i el ministre competent en matèria d'ordenament territorial són el president i el vicepresident, respectivament, de la Comissió Nacional de Protecció Civil. En cas d'absència, impossibilitat o delegació, el vicepresident exerceix les funcions del president.

2. El membre del Gabinet Jurídic de Govern actua com a secretari de la Comissió Nacional de Protecció Civil.

3. La Comissió Nacional de Protecció Civil es reuneix sempre que sigui necessari a criteri del president, i també a petició d'un mínim de cinc dels seus membres. El president convoca les reunions i ordena els debats. El quòrum necessari per reunir-se i adoptar vàlidament acords és de dotze membres, entre els quals cal la presència obligatòria d'almenys sis membres representants del Govern.

4. La Comissió Nacional de Protecció Civil adopta els acords per majoria. En cas d'empat, el president té vot de qualitat.

Capítol quart. Inspecció

Article 66. Inspecció

1. El Govern porta a terme les actuacions inspectores escaients per garantir el compliment de les disposicions legals i reglamentàries aplicables en les matèries que són objecte d'aquesta Llei, dels reglaments que la desenvolupin i dels instruments de planificació que en dimanin.

2. Els comuns també porten a terme actuacions d'inspecció quan siguin necessàries en relació amb les disposicions incloses en els plans d'àmbit comunal.

Títol setè. Relacions interadministratives

Article 67. Deure de col·laboració

La protecció civil constitueix una estructura integrada en relació amb la qual totes les administracions públiques tenen el deure de col·laborar, de forma recíproca i lleial, en l'exercici de les competències respectives que tenen atribuïdes.

Article 68. Intercanvi d'informació

1. Totes les administracions públiques han de facilitar-se mútuament la informació que requereixi l'exercici eficaç de les funcions que tenen encomanades en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

2. En especial, cada administració pública ha de comunicar a les altres administracions concernides els plans de protecció civil que aprovi, i l'activació i la desactivació d'aquests plans; els estudis sobre recursos, serveis i tècniques de prevenció i intervenció que porti a terme; els programes i les actuacions que desenvolupi en aquesta matèria, i les previsions i els fets i les incidències que conegui i que puguin causar una situació de risc o emergència. D'altra banda, les administracions concernides també poden sol·licitar aquesta informació.

Article 69. Assistència i auxili

1. El Govern ha de prestar assistència tècnica en matèria de protecció civil i gestió d'emergències als comuns, especialment per:

- Formar el personal tècnic i el personal de protecció civil.
- Portar a terme campanyes informatives, de sensibilització i de preparació de la població.
- Elaborar els plans de protecció civil.
- Obtenir les dades relatives als recursos i als mitjans humans i materials susceptibles de ser mobilitzats en cas d'emergència en l'àmbit parroquial, i les altres dades necessàries d'acord amb la normativa aplicable i els plans de protecció civil.

2. El Govern ha de prestar, si escau, auxili als comuns en cas que hagin d'intervenir en una situació d'emergència no ordinària. L'auxili es canalitza per mitjà del Centre Nacional d'Emergències i es presta a requeriment de la persona responsable de protecció civil del Comú o per iniciativa pròpia del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències. Aquest auxili consisteix a posar a la

seva disposició els recursos i mitjans humans i materials i a prestar el suport logístic necessari.

Article 70. Substitució

1. Si un comú no du a terme les actuacions a què està obligat en matèria de protecció civil i gestió d'emergències d'acord amb aquesta Llei, el Govern pot substituir-lo, amb el requeriment previ del Govern al comú obligat, a proposta del ministre competent en matèria d'interior.

2. Transcorregut un mes des del requeriment esmentat a l'apartat anterior sense que s'hagi portat a terme l'actuació requerida i sense que se n'hagin justificat suficientment els motius, el Govern, a proposta del ministre competent en matèria d'interior, en declara l'incompliment i adopta la resolució d'execució subsidiària a càrrec del comú obligat. No obstant això, si l'actuació requerida és urgent i, en cas que no es faci, això pugui posar en perill les persones o els béns o agreujar la situació de risc greu existent, no cal deixar transcórrer el termini d'un mes per procedir d'acord amb el que estableix aquest apartat.

3. En particular, s'escau la substitució en els casos en què el comú obligat no porti a terme les actuacions següents:

- a) Aprovar els plans de protecció civil preceptius.
- b) Modificar els plans de protecció civil aprovats, si la modificació és necessària com a conseqüència de circumstàncies sobrevingudes o arran de la modificació dels plans en què s'integra o dels quals depèn.
- c) Activar i desactivar els plans de protecció civil corresponents si se n'acompleixen els pressupòsits o condicions.

Títol vuitè. Atenció i gestió de les emergències

Capítol primer. Sistema públic d'atenció d'emergències

Article 71. Sistema públic d'atenció d'emergències

1. Les entitats públiques i privades l'activitat de les quals està directament o indirectament relacionada amb la prestació material d'assistència en situacions d'emergència formen part del sistema públic d'atenció d'emergències i estan obligades a complir amb les obligacions que estableixen aquesta Llei, les normes que la desenvolupin, els plans de protecció civil i els protocols operatius corresponents.

2. Formen part del sistema públic d'atenció d'emergències:

- a) El Cos de Policia.

b) El Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

c) El Cos de Banders.

d) Els serveis de circulació dels comuns.

e) Els serveis de manteniment i explotació de carreteres i d'obres públiques.

f) Els serveis sanitaris.

g) Qualsevol altre servei o òrgan vinculat al Govern o als comuns.

h) El Grup d'Intervenció i Suport de l'Administració Pública.

i) El Sometent.

j) El voluntariat de protecció civil.

k) Els mitjans de comunicació.

3. També formen part del sistema públic d'atenció d'emergències les entitats públiques i privades que portin a terme una activitat relacionada amb la seguretat de les persones i els béns; els serveis sanitaris, de prevenció i extinció d'incendis, de circulació, de manteniment i explotació de carreteres i d'obres públiques; de manteniment, conservació i subministrament de telecomunicacions, aigua, gas, electricitat, carburants, combustibles, energia i altres anàlegs; les empreses de treballs públics i d'enginyeria del país, i les entitats públiques i privades que prestin serveis públics o crítics o essencials per a la comunitat.

Article 72. Col·laboració en la gestió d'emergències

1. Les entitats públiques i privades l'activitat de les quals estigui directament o indirectament relacionada amb la prestació material d'assistència en situacions d'emergència han de prestar la seva col·laboració al Centre Nacional d'Emergències.

2. Les entitats públiques i privades esmentades a l'apartat anterior han de facilitar al Centre Nacional d'Emergències i, en les situacions d'emergència d'àmbit parroquial, als centres comunals d'emergències la informació necessària per actuar en l'emergència de què es tracti i fer possible la coordinació de tots els serveis operatius que hagin de ser mobilitzats. En especial, han de proporcionar la informació necessària sobre la localització i la dotació dels mitjans humans i materials de què disposin per participar en l'assistència requerida, així com de les situacions d'emergència de les quals tinguin coneixement, del seguiment que en facin i de la finalització de la seva intervenció.

Capítol segon. Servei d'atenció de trucades d'emergència

Article 73. Servei d'atenció de trucades d'emergència

1. El Govern presta el servei d'atenció de trucades d'emergència a través del número de telèfon 112 o de qualsevol altre número que la normativa europea pugui establir, i mitjançant qualsevol dels serveis públics que són de la seva competència, sota la direcció i el control del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

2. El servei d'atenció de trucades d'emergència comprèn la recepció de les trucades d'auxili de la població en tot el territori nacional i la seva gestió davant els serveis públics competents en matèria de seguretat ciutadana, prevenció i extinció d'incendis i salvaments, atenció sanitària urgent i protecció civil, i en les altres matèries que s'escaiguin en funció de la naturalesa de l'emergència.

3. L'atenció de les trucades d'emergència s'ha de fer, com a mínim, en les llengües catalana, castellana, francesa i anglesa.

Capítol tercer. Centre Nacional d'Emergències

Article 74. Centre Nacional d'Emergències

1. El Govern ha d'establir i mantenir un centre de gestió d'emergències únic i integrat per a tot l'àmbit territorial del Principat d'Andorra, que s'anomena Centre Nacional d'Emergències, i que constitueix una estructura permanent de recepció de les trucades d'emergència i de coordinació dels serveis operatius que hagin d'intervenir en les situacions d'emergència.

2. El Centre Nacional d'Emergències esdevé un centre de coordinació operativa en els casos en què s'activin els plans de protecció civil.

3. El Centre Nacional d'Emergències té la finalitat d'assegurar la coordinació de les persones i entitats públiques i privades que actuïn en les situacions d'emergència, i vetlla per donar una resposta àgil i eficaç a les demandes d'ajut dels ciutadans.

4. El Centre Nacional d'Emergències exerceix les funcions que té encomanades sota la direcció i el control del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

5. El Govern regula per la via reglamentària l'organització i el règim de funcionament del Centre Nacional d'Emergències.

Article 75. Funcions

El Centre Nacional d'Emergències exerceix les funcions següents:

a) Coordinar les actuacions i la intervenció dels serveis operatius implicats en una situació d'emergència, rebre'n informació i informar de l'evolució de l'emergència.

b) Elaborar com a font oficial la informació dirigida a la població i als mitjans de comunicació sobre les mesures i les indicacions d'autoprotecció i sobre l'evolució i el balanç de les situacions d'emergència.

c) Assumir la interlocució i la coordinació en matèria de gestió d'emergències entre les diferents administracions públiques.

d) Identificar, avaluar i donar curs a les trucades rebudes al servei d'atenció de trucades d'emergència segons el tipus d'emergència de què es tracti, d'acord amb els protocols operatius aplicables.

e) Transmetre els requeriments d'assistència als serveis operatius competents i activar la prestació d'auxili més adequada en funció del tipus d'emergència de què es tracti i del lloc on s'esdevingui.

f) Fer el seguiment del desenvolupament de les respostes a les situacions d'emergència i rebre la informació que proporcionin els serveis operatius que hi intervinguin.

g) Qualsevol altra funció que li sigui atribuïda pel Govern.

Article 76. Protocols operatius nacionals

Els protocols operatius nacionals són l'instrument operacional del Centre Nacional d'Emergències en què s'estableixen, d'una banda, la forma de rebre i donar curs a les demandes d'auxili de la població i, de l'altra, els criteris que cal seguir per classificar-les i per assignar les respostes i mobilitzar els recursos segons el tipus d'emergència de què es tracti.

Article 77. Direcció operativa

En les situacions d'emergència no ordinària en què es mobilitzin diversos serveis operatius i resulti necessari mantenir la unitat d'acció dels que hi concorrin, la direcció i la coordinació de les actuacions que cal portar a terme als llocs on s'intervingui correspon al comandament únic.

Capítol quart. Centres comunals d'emergències

Article 78. Centres comunals d'emergències

Cada comú ha d'establir i mantenir un centre comunal d'emergències, que no constitueix una estructura permanent però que es posa en funcionament quan s'activi un pla de protecció civil que afecti el territori corresponent. Els centres

comunals d'emergències actuen de forma coordinada amb el Centre Nacional d'Emergències.

Article 79. Protocols operatius comunals

Els protocols operatius comunals són els instruments operacionals dels centres comunals d'emergències en què s'estableixen els criteris que cal seguir per assignar les respostes i mobilitzar els recursos segons el tipus d'emergència de què es tracti, de forma coordinada amb el Centre Nacional d'Emergències.

Títol novè. Distincions i honors

Article 80. Distincions i honors

El Govern ha d'establir per la via reglamentària les distincions i els honors que corresponguin en matèria de protecció civil, amb la finalitat de reconèixer les persones i les entitats públiques i privades que es distingeixin en les tasques de protecció de les persones, els béns i el medi ambient, tant en l'àmbit preventiu com en l'àmbit operatiu.

Títol desè. Finançament

Article 81. Finançament

Les actuacions que es portin a terme en aplicació i execució d'aquesta Llei es financen mitjançant:

- a) Les dotacions previstes als pressupostos generals de l'Estat i als pressupostos dels comuns.
- b) Les taxes i els preus públics que es fixin en la normativa aplicable.
- c) Qualsevol altre recurs admès en dret.

Article 82. Repercussió de costos i despeses

1. Les persones que incompleixin les disposicions d'aquesta Llei han d'abonar els costos i les despeses ocasionats per la mobilització i la intervenció dels serveis operatius i els altres recursos i mitjans derivats d'aquest incompliment, en concepte d'indemnització dels danys i perjudicis.
2. La repercussió de costos i despeses concorre sense perjudici de la responsabilitat administrativa derivada de l'incompliment de les disposicions d'aquesta Llei.

Títol onzè. Règim de responsabilitat

Article 83. Disposició general

1. La responsabilitat derivada de l'incompliment de les disposicions d'aquesta Llei és independent de la responsabilitat civil i penal en què es pugui incórrer pels mateixos fets.
2. En tot allò que no estableixi aquest títol en matèria sancionadora, s'apliquen les disposicions del Codi de

l'Administració i del Reglament regulador del procediment sancionador.

Article 84. Òrgans competents

1. És competent per decidir la incoació del procediment administratiu sancionador com a conseqüència de l'incompliment de les disposicions d'aquesta Llei, el director del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències o, si no hi és, el cap d'àrea que correspongui, que pot delegar aquesta competència d'acord amb el Codi de l'Administració.

2. Són competents per resoldre el procediment administratiu sancionador i per declarar, quan escaigui, l'acabament del procediment per una altra causa, el ministre competent en matèria d'interior quan es tracta d'infraccions lleus i greus, que pot delegar aquesta competència d'acord amb el Codi de l'Administració, i el Govern quan es tracta d'infraccions molt greus.

Article 85. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus en matèria de protecció civil i gestió d'emergències:

- a) Impedir o obstaculitzar la inspecció dels recursos i els mitjans humans i materials necessaris per a la protecció de les persones, els béns i el medi ambient d'acord amb els plans de protecció civil.
- b) Impedir la destrucció, la requisita, l'ocupació o la intervenció temporal dels locals, indústries, establiments o propietats, o l'execució de qualsevol de les mesures de garantia de la seguretat de la població previstes a l'article 5, o de qualsevol altra mesura establerta a la normativa aplicable o als plans de protecció civil, ordenades per l'autoritat competent en matèria de protecció civil, o bé incomplir les ordres que es dictin en relació amb aquestes mesures.
- c) Negar-se, els mitjans de comunicació públics i privats, els responsables de xarxes socials i la resta de sistemes d'informació a la població, a transmetre gratuïtament les informacions, avisos i instruccions dirigits a la població que els siguin tramesos per les autoritats competents en matèria de protecció civil.
- d) Negar-se reiteradament, les entitats privades l'activitat de les quals estigui relacionada amb la seguretat de les persones i els béns, així com els serveis sanitaris i d'extinció d'incendis i salvaments de tot tipus d'empreses i entitats radicades al Principat d'Andorra, a complir els deures de col·laboració que els imposa l'article 8.
- e) No comunicar a les autoritats competents en matèria de protecció civil les previsions i incidents que puguin donar lloc a l'activació dels plans de

protecció civil, així com no comunicar l'activació dels plans d'autoprotecció.

f) No mobilitzar o no posar a disposició un recurs o servei afectat a un pla de protecció civil activat i requerit per l'autoritat competent de protecció civil.

g) Realitzar trucades als telèfons d'emergències i urgències comunicant avisos falsos d'emergències que donin lloc a la mobilització de recursos o serveis.

h) Demanar o intentar obtenir contraprestacions, donatius o recompenses econòmiques o materials per la prestació de serveis de protecció civil en els casos en què la Llei no ho permet.

i) La comissió de conductes tipificades com una infracció greu, quan hagin tingut lloc durant la situació d'activació d'un pla de protecció civil i hagin posat en perill la vida o la integritat de les persones, o que hagin augmentat la situació de greu risc col·lectiu o les conseqüències de la catàstrofe o la calamitat pública.

Article 86. Infraccions greus

Són infraccions greus en matèria de protecció civil i gestió d'emergències:

a) No implantar els plans d'autoprotecció preceptius d'acord amb el que disposa aquesta Llei, o no aplicar les mesures previstes en els mateixos plans quan sigui necessari.

b) No modificar, no actualitzar o no revisar els plans d'autoprotecció en els supòsits en què sigui procedent.

c) No obeir les instruccions dictades per les autoritats competents en matèria de protecció civil una vegada activat un pla de protecció civil.

d) Incomplir les obligacions derivades dels plans de protecció civil o les mesures de seguretat i prevenció disposades en els mateixos plans.

e) No realitzar les prestacions personals ordenades per les autoritats competents en matèria de protecció civil en situacions d'activació d'un pla, llevat de causa justificada.

f) Desobeir l'ordre de mobilització impartida als membres del Sometent o a les persones que formen part del Grup d'Intervenció i Suport de l'Administració Pública o del voluntariat de protecció civil, llevat de causa justificada.

g) No subministrar la informació necessària per a la planificació de la protecció civil que hagi estat requerida per les autoritats competents en matèria de protecció civil.

h) No comunicar al número telefònic comú previst a l'article 74 l'activació d'un pla de protecció civil.

i) No comunicar, els directors o els responsables d'un pla de protecció civil, qualsevol circumstància o

incidència que afecti de manera substancial la situació de risc coberta pel pla esmentat.

j) Realitzar trucades abusives, insultants, amenaçadores o jocoses de manera reiterada al número telefònic comú previst en aquesta Llei.

k) Denegar injustificadament, funcionaris i empleats públics, la informació que els ciutadans sol·licitin en matèria de protecció civil.

l) Les accions o omissions constitutives d'infracció molt greu segons estableix l'article 85 quan, per la seva naturalesa, ocasió o circumstància, no hagin de ser qualificades com a molt greus.

m) Les accions constitutives d'infraccions lleus comeses durant l'aplicació d'un pla de protecció civil, quan hagin posat en perill la vida o la integritat de les persones o hagin augmentat la situació de greu risc col·lectiu o les conseqüències de la catàstrofe o la calamitat pública.

Article 87. Infraccions lleus

Són infraccions lleus en matèria de protecció civil i gestió d'emergències:

a) Portar i exhibir insígnies i distintius, per part dels membres del Sometent o de les persones que formen part del Grup d'Intervenció i Suport de l'Administració Pública o del voluntariat de protecció civil, que en mostri aquesta condició quan no estiguin en l'exercici de llurs funcions.

b) No seguir o no respectar les mesures i instruccions disposades per les autoritats competents en matèria de protecció civil durant els simulacres.

c) No respectar una ordre de mobilització com a conseqüència d'un simulacre per part dels membres del Sometent o de les persones que formen part del Grup d'Intervenció i Suport de l'Administració Pública o del voluntariat de protecció civil, sense perjudici de la responsabilitat disciplinària, laboral o estatutària que, en el seu cas, sigui procedent.

d) Les accions o omissions constitutives d'una infracció greu segons estableix l'article 86 quan, per la seva naturalesa, ocasió o circumstància, no hagin de ser qualificades com a greus.

Article 88. Responsabilitat en relació amb el servei d'atenció de trucades d'emergència

1. La responsabilitat derivada de les infraccions previstes en aquesta Llei, com a conseqüència de trucades falses, abusives, insultants, amenaçadores o jocoses al servei d'atenció de trucades d'emergència, recau directament sobre l'autor de la trucada.

2. Quan l'autor de la trucada sigui menor d'edat o tingui la capacitat modificada judicialment, responen solidàriament amb ells els pares o representants legals,

els titulars de la institució de suport o les persones que n'ostentin la guarda de fet o de dret, sense perjudici que es pugui modular l'import de la sanció imposada d'acord amb els criteris de graduació que estableix l'article 91.

3. Quan l'autor de la trucada sigui una persona amb capacitat plena d'obrar i no sigui el titular de la línia o del terminal mòbil, aquest titular ha d'identificar l'autor de forma veraç quan sigui requerit a aquest efecte. En cas contrari i llevat que concorri una causa justificada, aquesta negativa s'entén com a constitutiva d'una infracció greu d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.

Article 89. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de quatre anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap d'un any. Aquests terminis es computen a partir de la data del fet causant o des de la data en què se n'hagi hagut de tenir coneixement.

2. El termini de prescripció s'interromp per qualsevol actuació de l'Administració realitzada amb coneixement formal de la persona interessada que s'adreça a la iniciació, la tramitació o la resolució del procediment administratiu sancionador. La interrupció deixa de tenir efecte si no s'incoa el procediment o queda paralitzat durant més de sis mesos per causa no imputable a la persona interessada. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en el procediment sancionador.

3. En el cas de suspensió de la tramitació del procediment administratiu sancionador per causa de prejudicialitat penal, el termini de prescripció de la infracció resta suspès fins que l'Administració tingui constància fefaent de la resolució ferma recaiguda en l'àmbit penal.

4. En el supòsit de les infraccions que consisteixen en l'incompliment d'obligacions de caràcter permanent, el termini de prescripció es computa a partir del dia en què es corregeixi o s'esmeni la deficiència de què es tracti.

Article 90. Sancions

1. Les infraccions molt greus són objecte de la sanció de multa no inferior a 10.001 euros i no superior a 50.000 euros.

2. Les infraccions greus són objecte de la sanció de multa no inferior a 3.001 euros i no superior a 10.000 euros.

3. Les infraccions lleus són objecte de la sanció de multa no inferior a 500 euros i no superior a 3.000 euros.

4. En el cas d'infraccions molt greus també es pot imposar, com a sanció complementària, el tancament temporal de les edificacions, instal·lacions, establiments, dependències, centres de treball i activitats de què es tracti.

5. Si la persona que ha comès la infracció n'ha obtingut un guany econòmic, la sanció de multa es pot ampliar fins a l'import del profit obtingut.

6. Les infraccions greus i molt greus comeses per persones que formen part d'entitats o organitzacions de voluntariat poden comportar la seva baixa forçosa de l'entitat o l'organització a la qual pertanyin, i la inhabilitació per formar part d'una altra entitat o organització.

Article 91. Graduació de les sancions

Les sancions es graduen en funció de les circumstàncies que concorren en cada cas, d'acord amb els principis generals establerts en la legislació vigent i, en concret, de conformitat amb els criteris següents:

- a) Intencionalitat.
- b) Perjudici causat.
- c) Quantia del benefici obtingut o que es pretenia obtenir.
- d) Capacitat econòmica de la persona infractora.
- e) Transcendència econòmica i social.
- f) Reiteració o reincidència.
- g) Que els mateixos fets hagin estat sancionats en l'àmbit penal.

Article 92. Prescripció de les sancions

1. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de quatre anys, les sancions per infraccions greus al cap de dos anys i les sancions per infraccions lleus al cap de sis mesos.

2. El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar a partir de l'endemà del dia en què ha esdevingut ferma la resolució que les imposa.

3. El termini de prescripció s'interromp per l'inici, amb coneixement formal de la persona interessada, de l'execució de la sanció. La interrupció deixa de tenir efecte si l'execució resta aturada durant més d'un any per causa no imputable a la persona sancionada. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció es torna a iniciar de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient d'execució.

Disposició derogatòria

Es deroga el Decret dels veguers del 23 d'octubre del 1984 sobre el Sometent en els termes establerts en la disposició final vuitena; es deroguen la Llei sobre protecció civil aprovada pel Consell General el 20 de

novembre del 1984; el Decret de creació del Departament de Protecció Civil i Gestió d'Emergències, del 7 de novembre del 2007; el Decret de modificació de l'article 5 del Decret de creació del Departament de Protecció Civil i Gestió d'Emergències, del 14 d'abril del 2010, i totes les normes de rang igual o inferior que s'oposin o contradiguin el que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. Registre de plans de protecció civil

En el termini màxim de tres anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de crear el Registre de plans de protecció civil, d'acord amb el que estableix l'apartat 6 de l'article 28, un cop n'hagi regulat les particularitats per la via reglamentària.

Disposició final segona. Pla territorial nacional de protecció civil i Mapa de Riscos

En el termini màxim de tres anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern, a proposta del ministre competent en matèria d'interior, amb l'informe previ favorable de la Comissió Nacional de Protecció Civil, ha d'aprovar el Pla territorial nacional de protecció civil a què es refereix l'article 31 d'aquesta Llei, i el Mapa de Riscos que en forma part, d'acord amb l'apartat 4 de l'article 26, i ordenar-ne la publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Disposició final tercera. Plans territorials comunals de protecció civil

En el termini màxim de dos anys a partir de l'aprovació i la publicació del Pla territorial nacional de protecció civil, els consells dels comuns han d'aprovar, amb l'informe previ favorable de la Comissió Nacional de Protecció Civil, el Pla territorial comunal de protecció civil corresponent a l'àmbit territorial de la seva parròquia a què es refereix l'article 32 d'aquesta Llei, i ordenar-ne la publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Disposició final quarta. Plans especials

En el termini màxim de dos anys a partir de l'aprovació i la publicació del Pla territorial nacional de protecció civil, el Govern, a proposta del ministre competent en matèria d'interior, amb l'informe previ favorable de la Comissió Nacional de Protecció Civil, ha d'aprovar els plans especials a què es refereix l'apartat 4 de l'article 33, i ordenar-ne la publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Disposició final cinquena. Plans de continuïtat de serveis públics i d'altres serveis crítics o essencials per a la comunitat

En el termini màxim de dos anys a partir de l'aprovació i la publicació del Pla territorial nacional

de protecció civil, les entitats, organismes i empreses que prestin serveis públics o altres serveis crítics o essencials per a la comunitat a què es refereix l'article 36 han de presentar al departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències els plans de continuïtat dels serveis esmentats, perquè puguin ser aprovats amb l'informe previ favorable de la Comissió Nacional de Protecció Civil, d'acord amb l'article 35.

Disposició final sisena. Plans d'autoprotecció

1. En el termini màxim de dos anys a partir de l'aprovació i la publicació del Pla territorial nacional de protecció civil, el Govern ha d'aprovar reglamentàriament el Catàleg d'activitats susceptibles de generar riscos i el perímetre d'afectació corresponent a què es refereix l'apartat 3 de l'article 27, i ha de determinar també per la via reglamentària els centres de treball administratiu, docent, hospitalari que estan obligats a adoptar i mantenir mesures d'autoprotecció, d'acord amb l'apartat 4 de l'article 27.

2. L'obligació d'adoptar i mantenir mesures d'autoprotecció dels titulars d'edificacions, establiments i activitats que estiguin ubicats en zones incloses dins el Mapa de Riscos, prevista a l'apartat 2 de l'article 27, s'aplicarà a les edificacions, establiments i activitats creats o autoritzats a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. Les obligacions d'adoptar i mantenir mesures d'autoprotecció així com de contractar assegurances imposades a les persones, entitats, organismes i empreses que portin a terme activitats incloses en el Catàleg d'activitats susceptibles de generar riscos, previstes als apartats 3 i 5 de l'article 27, s'aplicaran a les persones, organismes, entitats i empreses que iniciïn la seva activitat amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

4. Les obligacions d'adoptar i mantenir mesures d'autoprotecció imposades als titulars dels centres de treball administratiu, docent, hospitalari prevists a l'apartat 4 de l'article 27, entra en vigor al cap d'un any de l'entrada en vigor del reglament que defineix quins són aquests centres, esmentat a l'apartat 1 d'aquesta disposició final.

Disposició final setena. Comissió Nacional de Protecció Civil

En el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el ministre competent en matèria d'interior ha de convocar i s'ha de constituir la Comissió Nacional de Protecció Civil a què es refereix el capítol tercer del títol sisè. L'acta de constitució de la Comissió Nacional de Protecció Civil s'ha de publicar al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Disposició final vuitena. Sometent

En el termini màxim de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els comuns han d'haver constituït el primer Sometent d'acord amb el que estableix l'article 62. Mentre els comuns no hagin constituït el primer sometent de conformitat amb les disposicions d'aquesta llei, roman vigent el Decret dels veguers del 23 d'octubre del 1984 sobre el Sometent.

Disposició final novena. Grup d'Intervenció i Suport de Protecció Civil

El Grup d'Intervenció i Suport de l'Administració Pública, el voluntariat restant de protecció civil i el Sometent a què es refereixen el capítol segon del títol segon i l'article 62, respectivament, formen el Grup d'Intervenció i Suport de Protecció Civil, el qual ha de ser objecte de regulació pel Govern, per la via reglamentària, en el termini màxim d'un any des de la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició final desena. Servei d'atenció de trucades d'emergència

En el termini màxim de tres anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de prestar de forma efectiva el servei d'atenció de trucades d'emergència a través del número de telèfon 112 o de qualsevol altre número que la normativa europea pugui establir, d'acord amb el que estableix l'article 74.

Disposició final onzena. Centre Nacional d'Emergències

En el termini màxim de tres anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'haver establert i posat en funcionament el Centre Nacional d'Emergències sota la direcció i el control del departament competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, en els termes que estableix el capítol tercer del títol vuitè.

Disposició final dotzena. Desenvolupament normatiu

1. En el termini màxim de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar i publicar els reglaments que siguin necessaris per desenvolupar i desplegar les seves disposicions. També s'habilita el Govern i el ministre competent en matèria d'interior per dictar, respectivament, els reglaments restants i les ordres ministerials que siguin convenients per poder acomplir i aplicar degudament aquesta Llei.

2. Els comuns poden aprovar, en l'àmbit de les seves competències i el marc de les potestats normativa, executiva i sancionadora que els reconeix la Llei qualificada de delimitació de competències dels

comuns, les disposicions normatives que siguin necessàries per desenvolupar i desplegar les disposicions d'aquesta Llei en allò que escaigui.

Disposició final tretzena. Entrada en vigor

Aquesta Llei qualificada entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.